

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | utgave 7, årgang 74 | www.universitas.no | torsdag 5. mars 2020

HALVPARTEN AV TRANSKJØNNNEDE STUDENTER HAR HATT SELMORDSTANKER

Jane-Victorius (23) etterlyser tiltak for å bedre
livskvaliteten til kjønnsminoriteter

Nyhet s. 4–5

BI på
stryk toppen

IGJEN

Nyhet s. 12–13

Ny bok om sex og
forskningsetikk:

– **Don't fuck
the natives**

Kultur s. 18–19

Studenthus i
sentrum har hatt
stalker siden 2018

Nyhet s. 14

Dette må OSIs
kvinnelag spille i
under student-EM:
– **DISKRIMINERENDE**

Nyhet s. 6

MENINGER

Redaktør:	Selma Jøner selmajøner@gmail.com	938 08 470
Nyhetsleder:	Jantra Pernille Hollum jantrahollum@gmail.com	407 52 780
Fotosjef:	Odin Drønen	
Desksjef:	Synne Hellevang	
Nettredaktør:	Rasmus Gorset Berg	

Følg oss
www.universitas.no
facebook.com/UniversitasOslo
twitter: @universitas_no
instagram: universitas_offisiell
Tips oss
tips@universitas.no

Trivsel for alle – uansett minoritet

I denne ukens Universitas kan du lese hva transkjønnede og ikke-binære studenter svarer på spørsmål om livskvalitet og mental helse. Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (Shot) 2018 har satt lys på kjønnsproblematikk i norsk utdanningssektor, og det er umulig å ikke ta tallene på alvor. Eller er det det?

Universitas har forsøkt å komme i kontakt med flere av Oslos høyere utdanningsinstitusjoner, men responsen har vært skuffende. Ikke bare har det vært utfordrende å finne noen som i det hele tatt vil uttale seg om tematikken, ordlyden i kommentarene har dessuten vært gjennomgående vag. Det er kritikkverdig at utdanningsinstitusjonene, som bør tale alle studenters sak, ikke er åpne for en konstruktiv samtale. Minoritetsstudenter bør kunne forvente at institusjonen de vier flere år av livet sitt til, tar deres trivsel på alvor.

I kontakt med Tore Holte Follstad fra Sex og samfunn kommer det frem at studenter som oppsøker SiO Helse for samtaler om kjønnsproblematikk, ofte blir henvist videre. Begrunnelsen er at ansatte ved SiO mener dette er utenfor deres kompetansefelt. Med en offentlig debatt som tilsynelatende har blitt en plattform for å mene at folk ikke eksisterer, er det bekymringsverdig at studentenes helsetjeneste ikke tar ansvar. Studentparlamentet har tidligere sagt at de ønsker et bedre tilbud på blant annet sexologisk helse, og det er tydelig at de fortsatt har en vei å gå.

Tokjønnsmodellen bør, for studentenes beste, anses som utdatert.

Direktør for SiO Helse, Trond Morten Trondsen, skriver i en e-post til Universitas at deres tilbud er utviklet for å møte «de vanligste utfordringene som unge voksne opplever i møte med studentlivet». Spørsmål knyttet til kjønnsidentitet, er kanskje ikke de «vanligste», men skal man tro tallene fra Shot 2018, bør de være høyt oppe på prioriteringslisten likevel. Et helsetilbud for studenter bør dessuten holde seg oppdatert på aktuelle tendenser som påvirker vår mentale og fysiske helse, og dermed også romme identitetsspørsmål.

De siste årene har det vært en økning i både antall og fokus på personer som bryter med tokjønnsmodellen. Det å komme ut og passere som det kjønn man ønsker å bli anerkjent som i hverdagen, er krevende nok om ikke man i tillegg skal måtte forklare og forsvare hvem man er. Dette må universitetene som samfunnsinstitusjon rette seg etter. De er nødt til å holde følge med studentene og ta ansvar – også for minoritetene. Tokjønnsmodellen bør, for studentenes beste, anses som utdatert. Det minste universitetsansatte kan gjøre, er å respektere studenters foretrukne pronomen. Videre bør de forsøke å legge fra seg tanken om at de kun har med to kjønn å gjøre, og holde enhver forelesning med holdningen at det kan være én eller flere transpersoner i auditoriet.

Man burde kanskje ikke bli så overrasket når en studentgruppe som opplever å bli fornektet og ikke tatt på alvor, rapporterer om ensomhet, angst og utenforskap. Det er vanskelig å ikke føle på ensomhet når man gjennom mediene stadig blir minnet på at det stilles spørsmål ved hvorvidt ens identitet er reell. Universitetene har et ansvar for at enhver student skal føle seg sett og inkludert – kanskje spesielt når det ikke alltid er tilfellet i samfunnet forøvrig.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestudentene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.	Daglig leder: simen.eriksen@universitas.no	Simen Eriksen 22 85 33 36
	Annonseansvarlig: geir.dorp@universitas.no	Geir Dorp 22 85 32 69
	Besøksadresse:	Moltke Moes vei 33
	Post:	Boks 89 Blindern, 0314 Oslo
	Epost:	universitas@universitas.no
	Nettside:	www.universitas.no

Klassedelte klasserom

Barn av foreldre med høy utdanning spankulerer rundt som om de eier Blindern. Resten av oss dropper stort sett ut, men det burde vi slutte med.

Kommentar

Tormond Fjeld Lie,
journalist i Universitas

Da jeg gjorde min inntreden på universitetet som filosofistudent for drøye tre år siden, var det fullstendig uten grep om hva som ventet meg. I oppveksten var aldri universitetsutdannelse noe tema eller en forventning. Snarere tvert imot. Jeg skjønte imidlertid raskt at en gruppe var mye bedre rustet for denne overgangen enn meg: de som kom fra familier hvor det allerede var avlagt flere master- eller doktorgrader. Disse akademikerbarna er studenter, gjerne fra Oslo, er veltalende, ter seg dannet, og alt første semester snakker de med en faglig selvsikkerhet som om de allerede har studert i mange år. De går rundt som om de var født på universitetet, mens resten av oss bare er på besøk.

Vi er stolte over at vi har allment tilgjengelig tilgang til høyere utdanning i Norge. Statens lånekasse har som eksplisitt mål å tilby like muligheter til utdanning uavhengig av sosiale og økonomiske forhold. Samtidig har, ifølge en statistikk publisert av SSB i 2017, det overveldende flertallet av de som fullfører en grad, foreldre med høyere utdanning. Desto mer utdanning

foreldrene dine har, desto større sjanse er det dessuten for at du fullfører studiene dine. Hvorfor det?

Jeg tror mye av grunnen ligger i en vedvarende følelse av fremmedgjøring i møte med medstudentene sine. Det var i alle fall det jeg følte på i brorparten av bachelorløpet. Da jeg startet på universitetet, fant jeg ut at disse akademikerbarna likte veldig godt å snakke om hvilke bøker de har lest. Da var det naturligvis viktig å ha lest riktig: e bøker. Men når det mest høy-

kulturelle jeg kunne finne hjemme i bokhylla, var Henning Mankell, var det ikke så lett å vite hva de riktige bøkene var.

Desto mer utdanning foreldrene dine har, desto større sjanse er det for at du fullfører studiene dine

Jeg merket også fort at det var viktig å snakke på riktig måte. Om man går på en blemme og havner i en diskusjon med medstudentene sine, må man føre den

på riktig måte. Om du som meg har tilbragt litt tid på en byggeplass, har du antagelig lært deg å snakke på feil måte. Du skal ikke være kort, konsis og rett på sak. Du skal ta omveier. Du må være veloverveid, velformulert og aller helst bruke faglig forankrede argumenter. Du burde ikke høres for bastant ut, og pass på å bruke akkurat riktig mengde synonymer. Ikke prøv å være morsom, det er nedrig og vulgært.

Man blir jo litt revet mellom to verdener når man begynner på universitetet, men til slutt tar man til seg den riktige akademikermåten å være på. La bachelorløpet

Arkivaren

Historiske skråblikk av
Ellisiv «Snokern» Myrva

Død over kapitalen

I 1975 var det FN's internasjonale kvinneår og fyr i kvinnekampen. Runa Haukaa var medlem av Arbeidsutvalget og arbeider i Sosialistisk kvinneforum – et forum som ble til som en reaksjon på kritikken rettet mot Kvinnefronten fordi: «Kvinnefrontens politikk viste en stadig tydeligere linje i retning av å imøtekomme kapitalens behov, og fronten fortsatte å utvikle seg på kapitalens premisser», sa Haukaa til Universitas. Senest i fjor uttrykte DNB i sin reklamekampanje at kvinner ikke kan styre verden om de ikke eier den. Vel, 8. mars er rett rundt hjørnet, la oss ta en Haukaa og spytte litt på den forståelsen. Ja, hva skal man si. Karrierekvinner er kreft, ikke sant jodel! ;D Eller er det kapitaljaget som er det?

Universitas nr. 2, 1975

Et slag for slaget

I 1972 gikk beboerne på Sogn og Kringsjå til husleiestreik etter en husleieøkning trådte i kraft. Ved behandlingen av SiOs budsjett i Studenttinget i 1972 uttalte flertallet: «Studenttinget ønsket ikke å sette Studentsamskipnaden i fare ved å bruke den som et politisk spillbrikke i arbeidet for større bevilgninger til lån og stipend», har denne arkivaren hørt knyst om. Kanskje denne ukens arkivarer blir litt i overkant 68-ete, men hør hør, studenter: Evnen til å organisere seg forsvant ikke med Studenttingets integritet, så det er bare å jobba på.

Universitas nr.2, 1972

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

samtidig være et etterligningskurs, så passer du inn til slutt. Der hjemme blir du sett på som forfinet og blærete, men det er fremskrittets pris. Til slutt vil ingen se forskjell på deg og akademikerbarna. Det kommer til å bli som om du kommer fra et hjem med riktige bøker i bokhylla, med klippekort på teateret og -en endinger over hele fjølen.

Så godt som alle jeg har snakket med som har foreldre uten høyere utdanning, opplever at foreldrene deres ikke bryr seg om innholdet i studiene deres, eller at de aktivt anbefaler dem å gjøre noe «mer fornuftig» med tiden sin. Dette gir også mening om man kommer fra et hjem hvor et gjennomgående problem er å få endene til å møtes. Man kan

ikke betale regningene med kritisk tenkning, ei heller kan man spise dannelses til middag. Derfor er det også ganske vanskelig å overbevise de der hjemme om verdien av det man holder på med. Ironien er selvfølgelig at når det gjelder å dra slekten ut av århundrer med fattigmannskost, er det ikke enda en generasjon med strøjobber som gjelder, men utdanning. Når man på den ene siden får ingen – eller negativ – tilbakemelding på studiene hjemme, og på den andre siden kontinuerlig blir minnet på av sine mer heldigstilte medstudenter at man beveger seg i fremmed farvann, er det ikke rart man dropper ut.

Samtidig er ikke dette noe som er begrenset til universitetet.

SSBs statistikk om «karakterer ved avsluttet grunnskole» fra 2019 viser at de utdanningsmessige fortrinnene barn av høyutdannede har, starter allerede i grunnskolen. For å bøte på økonomiske forskjeller, har man statens lånekasse. De kulturelle forskjellene mellom studenter med ulike familiebakgrunn kan imidlertid bare studentene gjøre noe med. I stedet for å anse medstudenter som ikke snakker eller ter seg riktig, som underlegne, burde de heller anerkjennes for at de faktisk har kjempet seg fram, trass statistikken. De med Blindern som odelsgård har også et ansvar for å bidra til et inkluderende studentmiljø.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Gabriel Skålevik

Fritt vilt: Ulvejakt på Frogner.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:
tips@universitas.no

UTTEGNERE:
Erlend Peder Kvam
Caroline Vestskogen
Aleksander Naug

DESKJOURNALIST:
Ellisiv Sunde Myrva

KORREKTURSJEF:
Aksel Rogstad

Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør: **Jantra Hollum**
jantrahollum@gmail.com 407 52 780

Kjønnsminoriteter mistrives på studiene: – FORSTERKER DEN ENSOMHETEN SOM ALLEREDE ER DER

Bekymret: Jane-Victorius Gipling Bonsaksen (23) er bekymret for at medstudenter skal isoleres fordi folk ikke vet hvordan de skal forholde seg til – eller velger å ignorere – deres identitet.

Mer enn halvparten av studenter som bryter med kjønnsnormene, har suicidale tanker, ifølge Shotundersøkelsen fra 2018. Det må tas grep for å bedre livskvaliteten til disse studentene, mener forskere.

Kjønnsminoriteter

tekst Frida Selnes Jensen
foto Henrik Føllesø Egeland

– Jeg trives godt, men det tror jeg ikke de fleste transpersoner gjør på studiet sitt.

Jane-Victorius Gipling Bonsaksen (23) studerer teologi ved Universitetet i Oslo (UiO) og har vært åpen om sin ikke-binære kjønnsidentitet (se faktaboks) de siste fem årene.

Ifølge tall fra Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (Shotundersøkelsen) 2018 rapporteres selvskadning, suicidalitet og utfordringer knyttet til mentale lidelser som langt mer vanlig blant transkjønnede og ikke-binære studenter, sammenlignet med cis-kjønnede.

Bonsaksen var inntil nylig nestleder for Skeiv ungdom Oslo og Vi-

ken, og er gjennom sitt engasjement i LGBTQ-miljøet godt kjent med problematikken.

– Tallene fra studentundersøkelsen er lavere enn jeg hadde forventet, men de er likevel altfor høye, mener de [foretrukket pronomen for deres ikke-binære kjønnsidentitet vil brukes videre, red.anm.].

Utfordringene handler ifølge Bonsaksen i størst grad om respekt for hver enkeltes kjønnsidentitet, og det er ofte basert på pronomen:

– Noen gjør et aktivt forsøk, men det er også de som aktivt ignorerer det, og de velger da i praksis å ignorere en stor del av identiteten til en person. Det er undergravende på identitetsbasis, og det tror jeg er noe folk ikke innser med mindre de står i situasjonen selv.

De tror dessuten at mange studenter har en tendens til å isolere

seg selv. Dette mener de er en uheldig konsekvens av det å aldri vite hvordan man blir møtt eller om man blir akseptert.

– Det er en frykt som forsterker den ensomheten som allerede er der.

Føler på utenforskap

– Denne gruppen forteller at de føler på utenforskap, og det går utover livskvalitet og det å føle seg inkludert, sier Kari Jussie Lønning, fagdirektør for Legeforeningen og medforfatter av forskningsartikkelen «Life satisfaction and mental health among transgender students in Norway».

Med utgangspunkt i tall fra Shotundersøkelsen 2018 fokuseres det i artikkelen på trivsel blant transkjønnede og ikke-binære studenter i Norge. Artikkelen viser at transkjønnede og ikke-binære studenter skårer lavere på alle spørsmål om trivsel, med høyere nivå av ensomhet, mer mentale lidelser og hyppigere forekomst av både selvmordstanker og -forsøk.

Funnene viser at det er behov for økt bevissthet og kompetanse i utdanningsinstitusjonene og bedre

tilrettelegging for en mangfoldig studentmasse, konkluderer forskerne.

Medforfatter Norman Andersen, professor i samfunnspsykologi ved Universitetet i Bergen, vektlegger at dette er en tematikk som må tas på alvor, til tross for at det ikke er snakk om en stor gruppe studenter.

– Det var også mange som ikke svarte denne gangen, som vi håper vi får fanget opp til neste gang. Det er en gruppe man må se, og som man må sørge for at får lov til å være seg selv i et fellesskap, så de ikke føler at de faller utenfor, sier Andersen.

– Når det gjelder minoriteter innen kjønn eller annet, så er kunnskap avgjørende.

– Mitt klare råd er at vi som fagpersoner gjør oss kjent med og holder oss oppdatert på tematikken. Vi må gjøre utdanningsinstitusjonene i stand til å vite mer om dette slik at det ikke føles fremmed og utrygt, legger Lønning til.

Mann, kvinne eller handicappet?

Forfatterne av artikkelen råder utdanningsinstitusjonene i Norge til å jobbe for et læringsmiljø som er

mer inkluderende for kjønnsminoriteter. Tiltakene som foreslås, strekker seg fra kjønnsidentitetstematikk i læreplaner og emnebeskrivelser til mer holdningsbasert arbeid. Et av de konkrete forslagene som fremmes, er innføring av kjønnsnøytrale toaletter på alle universiteter.

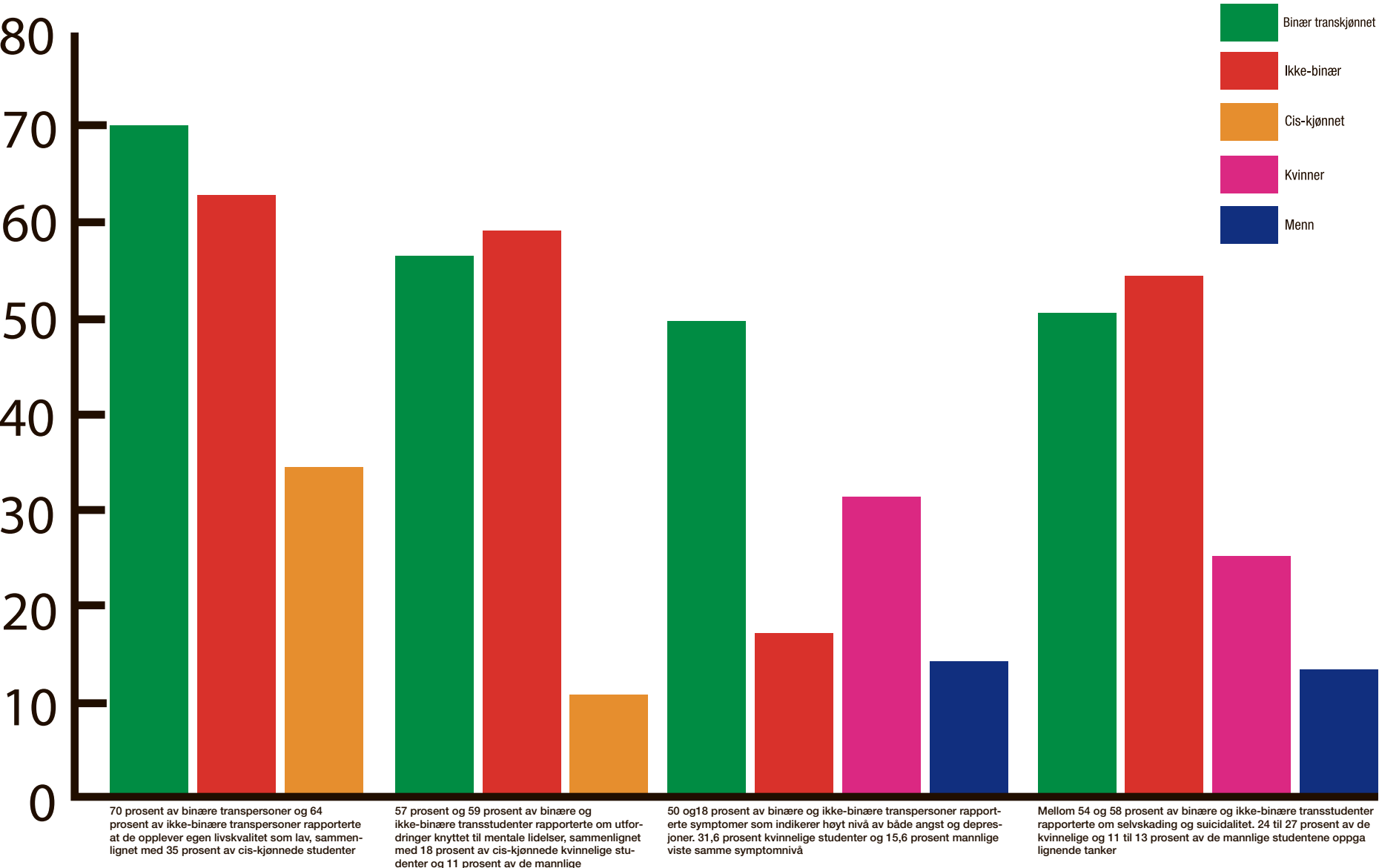
Studentparlamentet ved UiO fikk gjennomslag for et slikt tiltak ved alle fakultetene allerede i 2016, men de kjønnsnøytrale toalettene er oftest merket med skilt for handicappede.

– Vi har ikke nok toaletter som er kjønnsnøytrale, og det er problematisk at handicap-toalettene flere steder er plassert bak kjønnede dører, sier Bonsaksen.

De nevner blant annet Det teologiske fakultet som et fakultet helt uten tilgang til kjønnsnøytrale toalett og mener det bør være en selvfølge å kunne gå på toalettet uten å sette seg selv i en situasjon som er ubehagelig eller utfordrende.

Henvvisning fra SiO

Tore Holte Follstad, assisterende daglig leder ved Sex og Samfunn, opplever at mange unge kommer til dem med spørsmål og utfordringer

Utsatt: Jane-Victorius Gipling Bonsaksen (23) ble i november utsatt for en sak som måtte politianmeldes som hatkriminalitet. Bonsaksen og en annen transkjønnet student ble spyttet på da de gikk fra eksamenslokalet til T-banen. Saken ble henlagt.

knyttet til kjønnsidentitet. Follestad kan bekrefte at tallene fra Shot-undersøkelsen stemmer overens med deres erfaringer, og mener at spesielt ensomhet og manglende følelse av tilhørighet går igjen.

Han understreker at etterspørsel etter tiltak som samtalegrupper er stor, selv i Oslo hvor det finnes flere tilbud. Follestad uttrykker også bekymring over antallet studenter som

kommer til dem etter henvisning fra Studentsamskipnaden SiO.

– SiO helse og rådgivning sier at dette er utenfor deres kompetanse. Generelt mangler det kunnskap om sexologisk helse og utfordringer knyttet til kjønn i store deler av landets helsevesen, men hos SiO bør studentene oppleve at de møtes med kompetanse og forståelse, sier han.

Trond Morten Trondsen, direktør for SiO Helse, skriver i en e-post til Universitas at de er godt kjent med problematikken. De har nylig hatt kurs med Rosa kompetanse, som tilbyr faglig bistand og undervisning om kjønns- og seksualitetsmangfold.

Trondsen forklarer at SiOs helse-tjenester ikke har spesielle kurs rettet mot enkelte minoritetsgrupper, men at deres «kurstilbud er innrettet mot problemstillinger som er nyttig for mange studenter uavhengig av kjønn og legning».

Bonsaksen har selv prøvd å finne støtte på universitetet og snakket med både professorer og studieveileder, men mener det er vanskelig å vite hvor man skal gå:

– Jeg vet ikke hvor jeg skal gå for å snakke med noen på universitetet.

Dette svarer skolene

Hvor vanskelig det er å finne noen å snakke med om disse spørsmålene, bekreftes idet Universitas forsøker å få svar på hvilke tilbud som finnes. I kontakt med flere av Oslos universiteter og høyskoler har det kommet frem at institusjonene jobber for inkludering og mot diskriminering på generell basis, men at ingen tilsynelatende prioriterer tiltak rettet mot bestemte minoritetsgrupper:

– Det er viktig for oss at all diskriminering blir omtalt og behandlet like alvorlig – uansett om det er diskriminering knyttet til kjønn, etnisitet, kulturell bakgrunn eller annet, sier Morten Aase Løver, rådgiver ved UiOs avdeling for kommunikasjon og samfunnskontakt.

– Vi jobber ikke spesielt med noen form for tilrettelegging for minoriteter her hos oss, sier Tevje Akerø, sosialrådgiver ved Høyskolen Kristiania.

– Oslomet jobber kontinuerlig med tiltak og arrangementer for å fremme inkludering og likeverd, men her må vi jobbe enda bedre og gjøre det vi kan for at denne gruppen studenter skal føle seg inkludert i studiehverdagen på Oslomet, sier Nina Waaler, Oslomets prorektor for utdanning.

– Handler om holdninger

Lønning, Anderssen og Bonsaksen er alle enige om at det ikke nødvendigvis er de store tiltakene som trengs, men at det i første omgang er nødvendig med en kompetanseheving og holdningsendring.

Bonsaksen peker på det faktum at de fleste fortsatt tenker de har med kun kvinner og menn å gjøre som et av hovedproblemene. Til dette legger Anderssen til:

– Man bør stimulere professorer til å tenke over at det alltid vil kunne være én eller flere transpersoner i en studentgruppe.

Tallene i tabellen er hentet fra forskningsartikkelen «Life satisfaction and mental health among transgender students in Norway», basert på Shot-undersøkelsen 2018 og publisert i BMC Public Health

Oppklaring i kjønnsbegreper:

- + Kjønnsidentitet er den personlige oppfatningen av hvilket eller hvilke kjønn man er. Dette vil si følelsen man har av å være for eksempel mann, kvinne, både mann og kvinne, ingen av disse eller noe annet. For de fleste mennesker samsvarer kjønnsidentitet med det kjønn de fikk tilskrevet ved fødselen, men dette gjelder ikke for alle
- + Cis-kjønn: En person som identifiserer seg med det kjønn som ble tildelt ved fødselen
- + Transkjønnet: En personer som helt eller delvis identifiserer seg som noe annet enn det kjønn som ble tildelt ved fødsel
- + Ikke-binær: En person som ikke opplever å passe inn i kategoriene mann eller kvinne. Noen identifiserer seg som noe midt mellom kvinne og mann, andre identifiserer seg bare som mennesker
- + Binær: En person som identifiserer seg som ett av kjønnene, men ikke nødvendigvis det kjønn som ble tilskrevet ved fødselen
- + Pronomen: Cis-kjønnete og binære personer bruker oftest pronomen han/hun. Ikke-binære og transpersoner kan også bruke han/hun-pronomen, men foretrekker ofte hen eller de

Kilde: Skeiv Ungdom og SNL

Singlet og shorts for herrer, bikini for kvinner: – Diskriminerende

Ifølge lagleder bestemmer et «eneveldig gubbestyre» at kvinnelag som deltar i student-EM i beachhåndball må spille i bikini. Norge har kjempet for endring i årevis.

Draktregler

tekst Selma Stormyren Larsen
foto Odin Drønen

– Jeg synes rett og slett det er diskriminerende overfor kvinner. Hvorfor skal vi vise hele kroppen når guttene får spille i shorts og singlet?

Det svarer spiller Marte Heggdal på spørsmål om hva hun mener om draktreglene for beachhåndball i europamesterskapet (EM) for universiteter.

I sommer skal et av Oslostudentenes idrettsklubb (OSI) sine håndballag konkurrere i beachhåndball i Beograd i Serbia, under Eusa Games, eller student-EM. Der gjelder internasjonale regler for spillernes drakter. Herrelagene drakter består av singlet og shorts, kvinnelag må stille i bikini.

– Jeg bestemte meg for ikke å bli med, mye på grunn av draktene vi må bruke, tilføyer Heggdal.

– Veldig gammeldags

Universitas møter noen av spillerne på håndballaget etter trening. På spørsmål om hva de tenker om draktene, er det enighet om at det er unødvendige og utdaterte regler. De var sjokkede over at kravene også gjelder i et studentmesterskap.

OSI-laget er ikke alene om å være misfornøyd med draktene sine. Tidligere i februar stormet debatten rundt kvinnelaget til Lillesand idrettslag sine gjennomslittige fotballshortser, først omtalt i Lillesand-Posten. Saken endte med at klubbens styre tillot mørke shorts.

– Vi har en gruppechat på Facebook for de som skal til EM, der kommer det ofte opp, sier Mia Østrem.

– Der tuller vi mest med det, men jeg tror jo det ligger alvor bak.

Det er Ane Larsen, medtrener og en av spillerne på laget, enig i.

– Reglene er jo veldig gammeldags. Vi har ikke snakket så mye om det politiske, men vi synes det er uvant og rart at vi må spille i bikini.

Larsen forteller at laget først og fremst har vært glade over å få komme til student-EM.

– Men det er klart at det er litt corny at dette er et absolutt krav, sier hun og legger til at hun har

På trening: Universitas møter noen av spillerne på laget etter håndballtrening. Fra Venstre: Mia Østrem, Hanna Rønneberg, Marte Heggdal, Emilie Bakklund, Karoline Randsborg og Emma Ellinghaugen.

Beachhåndball, også kalt strandhåndball

- + Ligner vanlig håndball, men spilles på sand
- + Første EM ble spilt i 2000
- + Felles internasjonale regler for sporten kom i 2002
- + Drakter for kvinner: Sports-BH og bikinitruse
- + Drakter for menn: Singlet og shorts

forståelse for om noen dropper student-EM grunnet kroppspress.

– En økonomisk ulempe

I tillegg byr draktreglene på flere praktiske problemer for laget. I Norge gjelder ikke de samme reglene om bekledning i beachhåndball, og kvinnelagets vanlige drakter består av T-skjorte og shorts.

– Det har faktisk vist seg vanskelig å få tak i draktene til student-EM, fordi leverandøren vi bruker ikke har dem, sier Larsen.

Men Det internasjonale håndballforbundets (IHF) klesregler har også økonomiske implikasjoner:

– På bikinien vi er pålagt å bruke, er det rett og slett ikke plass til sponset reklame. Derfor har vi bestemt oss for å ta med to drakter til mesterskapet: bikini til kampene og T-skjorte og shorts til bildene vi legger ut på sosiale medier.

– Er det en protest mot bekledningsreglene?

– Nei, men som studentlag betaler vi turen gjennom dugnadsarbeid og sponsorer. Vi har jo studentøkonomier, og om vi ikke skal sitte igjen med regningen selv, må vi ha sponsorer. For herrelag blir det enklere å skaffe seg sponsorer, ettersom de har mye større drakter, sier Larsen.

– Et eneveldig gubbestyre

Martin Sikkeland, leder i OSI sine håndballgruppe, forteller at det er første gang et kvinnelag fra Norge er med i beachhåndball-EM for studenter.

– Hva tenker du og OSI om kleskodene for jenter?

– Det er litt smal bekledning på damesiden, som det reageres på – forståelig nok, sier Sikkeland.

Men ettersom reglene bestemmes av IHF, er spillerne nødt til å forholde seg til dem om de ønsker å delta.

– Dette er en ny og utrolig spennende sport som det er verdt å følge med på, men det er synd at bekledningsreglene krever så mye fokus, sier han.

Sikkeland forteller at Norges håndballforbund (NHF) har vært en av pådriverne for å endre de internasjonale draktreglene for kvinner i årevis.

I 2019 gikk NHF sammen med Det europeiske håndballforbundet (EHF) for å endre regelverket på internasjonalt nivå, men forslaget ble stoppet. Begrunnelsen til IHF var at de jobber for å få beachhåndball inn som gren i OL, og at et kriterium er at idretten må

være veletablert og ha et reglement som har vært fast over tid.

– Det er ikke til å stikke under en stol at IHF er et eneveldig gubbestyre. Det er nok ikke alltid de har utøvernes beste i tankene, ofte bestemmes ting ut fra hva som er best økonomisk, sier Sikkeland.

– Det betyr lettkledder jenter?

– Ja, det er nok i alle fall en av grunnene til at vi ikke kommer gjennom med forslaget, det er en tanke om at det trekker tilskuere, sier Sikkeland.

Han tilføyer:

– De gamle karene synes helt sikkert at damene selger sporten bedre enn menn i shorts.

Vil ikke endre reglene ennå

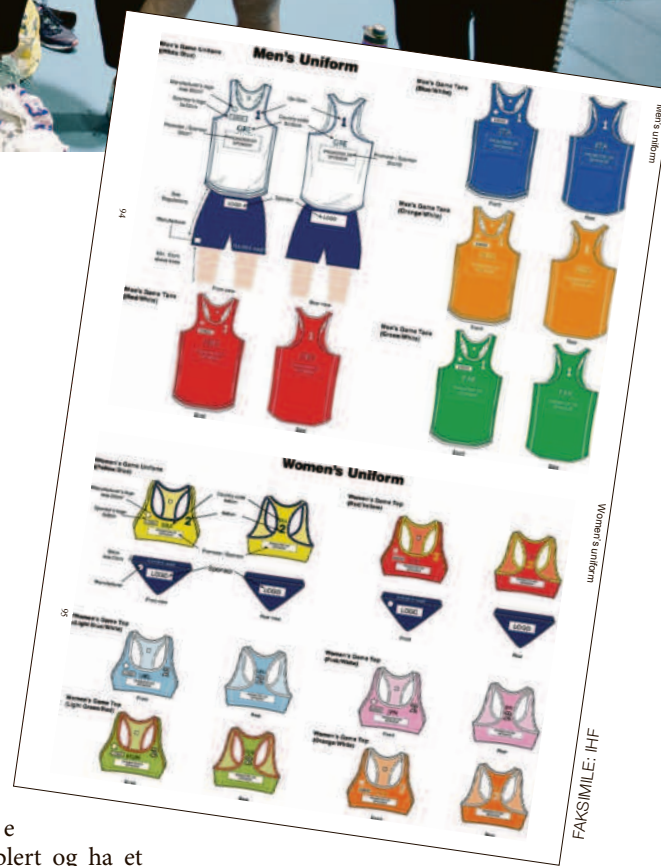
Hristo Boskoski, prosjektleder og ansvarlig for beachhåndballkonkurranser i IHF, svarer på kritikken.

– To av de fem medlemmene i hovedstyret er kvinner. Reglene om bikini har ingenting med seksisme å gjøre. Men det har å gjøre med utseende. Med det mener jeg at det ikke ser bra ut, for eksempel på tv, om spillerne har forskjellige drakter på banen, sier Boskoski til Universitas.

Reglene handler om at det skal være uniforme drakter, vektlegger han.

– Mens vi arbeider med å få beachhåndball inn som en OL-gren, vil vi ikke gjøre endringer i reguleringene. Men vi er åpne for ideer i fremtiden. Enn så lenge holder vi reglene slik de er.

universitas@universitas.no

KORONA-KARANTENE:

– Ingen hadde tenkt på studentene

Konsekvenser: 130 av de ansatte ved øyeavdelingen er i karantene, og driften er betydelig svekket.

Flere titalls studenter i Oslo sitter nå i hjemmekarantene. De første 24 timene etter utbruddet av smitte ble en kamp for å skaffe riktig informasjon.

Koronavirus

tekst Gina Grieg Riisnæs og Maria Jostad
foto Henrik Follesø Egeland

Fredag kveld ble det andre tilfellet av koronasmitte i Norge bekreftet: En lege på øyeavdelingen på Ullevål sykehus fikk påvist viruset etter endt opphold i Italia.

Som følge sitter nå 31 studenter på fjerdeåret ved Det medisinske fakultet ved Universitetet i Oslo (UiO) i hjemmekarantene etter praksis på avdelingen. Studentene blir testet hvis de får symptomer, men ingen har påvist smitte, opplyser universitetsdirektør Arne Benjaminsen til Universitas tirsdag.

Blant dem som sitter i karantene, er tillitsansvarlig for studentene, Thea Røstbakken (25).

Etter at meldingen om smittefare på øyeavdelingen brast, har det vært en kamp for studentene å skaffe riktig informasjon fra UiO og Ullevål sykehus. Og de er langt fra de eneste studentene som er rammet.

Motsigende informasjon

– Hvem skal jeg kontakte for å få mer informasjon?

Det var det første spørsmålet Røstbakken stilte seg selv da push-varslene fra landets medier rullet inn fredag kveld om korona på Ullevål. Første steg ble å nå ut til UiOs kontaktperson i faget studentene har på øyeavdelingen, uten å få svar. Samtidig tikk det inn flere meldinger fra

bekymrede medstudenter.

Lørdag morgen ringte hun Oslo universitetssykehus (OUS).

– Der var det ganske tydelig at ingen hadde tenkt på studentene. De som jobber på Ullevål, kjenner ikke godt nok til vår situasjon og hvordan vår praksis fungerer. De sa noe om at: «Dette trenger egentlig ikke dere bekymre dere for», sier hun.

Kort tid etter la OUS ut et Facebook-innlegg om at folk som har oppholdt seg på øyeavdelingen, burde holde seg hjemme og begrense sosial kontakt. Røstbakken ringte nok en gang til Ullevål sykehus for å høre om denne informasjonen stemte. Over telefon fikk hun beskjed om at informasjonen lagt ut på Facebook ikke stemte, og at det var uheldig at den var lagt ut.

– Da ble jeg veldig usikker. Skulle jeg forholde meg til kontakttelefon til Ullevål sykehus, eller OUS sin Facebook? Informasjonen var ikke koordinert i det hele tatt.

Hilde Myhren, medisinsk direktør på Ullevål sykehus, svarer på kritikken i en e-post til Universitas:

– Vi beklager at informasjon på nettet ikke stemte med det som ble sagt på telefon. Både UiO- og Oslomet-studenter var omfattet av «alle» som har vært på øyeavdelingen. Det er videre opprettet kontakt mellom ansvarlig for studentene som har undervisning ved OUS, og smittevernoverlege.

Lørdag formiddag ringte en av legene på øyeavdelingen som allerede satt i karantene, til Røstbakken. Vedkommende ga beskjed om at alle studenter som var på sengepost, var eksponert og måtte holde seg hjemme.

Likevel ble ikke felles informasjon sendt ut fra UiO til de rammede studentene før klokken syv samme kveld, 24 timer etter at smittetilfeller på øyeavdelingen ble gjort offentlig.

Svarer på kritikken

Ivar Prydz Gladhaug, dekan ved Det medisinske fakultet, sier at fakultetet iverksatte beredskap lørdag formiddag.

– Da kontaktet vi berørte studenter. Vi var også i kontakt med kulltillitsvalgte på lørdag. Vi var på dette tidspunktet ikke kjent med at kulltillitsvalgte hadde forsøkt å kontakte UiO på fredag, skriver han i en e-post til Universitas.

– Vil det si at Det medisinske fakultet ikke iverksatte bered-

skap før på lørdagen, dagen etter at smittetilfellet ble kjent?

– Vi satt ikke noe egen beredskap fredag kveld og stoler på at vår nære samarbeidspartner Oslo universitetssykehus tar ansvar for ansatte og studenter i praksis. Ledelsen på fakultetet kom sammen lørdag for å jobbe med god informasjon til studenter og ansatte, skriver Gladhaug.

Flere studenter rammet

Men medisinstudentene er langt fra de eneste som er rammet. Ellevet studenter på Oslomet er også satt i karantene etter opphold på øyeavdelingen.

Pål Barkvoll, dekan ved Det odontologiske fakultet ved UiO, opplyser også tirsdag morgen at tre studenter er i hjemmekarantene etter utenlandsreiser, men

at tallet endrer seg fortløpende.

Barkvoll opplyser at siden fakultetet har interne klinikker der studentene behandler pasienter, regnes studentene også som helsepersonell. De er dermed underlagt de nye retningslinjene som trådte i kraft 1. mars.

– Det er viktig å understreke at de fleste av våre ansatte og studenter trolig vil takle et virus bra, men i vår befolkning er viruset nytt, og det sprer seg lett. Dette er en helsedugnad der vi prøver å hindre smitte innad i klinikkene og på denne måten unngå at utsatte grupper blir syke. Vi tar ingen sjanser.

universitas@universitas.no

SIO HELSE TESTER IKKE FOR KORONAVIRUS

TESTING: Trond Morten Trondsen, direktør i SiO Helse, sier til Universitas at de følger råd fra Folkehelseinstituttet (FHI) tett og implementerer dette i deres rutiner og praksis.

Trondsen kan bekrefte at SiO Helse har betydelig pågang på telefonen fra studenter som er bekymret for eller har spørsmål om koronaviruset.

– Det er mange studenter som er bekymret eller har forskjellige praktiske spørsmål. Men dette er en tid på året der vi også normalt har stor pågang, og vi kan ikke si noe om hvor stor andel av telefonene vi mottar som gjelder koronavirus, forteller han.

På spørsmål om studenter kan teste seg for vi-

ruset hos SiO Helse, svarer han:

– Det skal ikke tas prøver hos SiO Helse. Studenter som henvender seg til oss, må henvises til å kontakte bydelens tjeneste. SiO helse har i samarbeid med bydelsoverlegen og retningslinjer fra FHI utarbeidet rutiner for håndtering av studenter med spørsmål om smitte.

Telefontjenesten i bydelene vil være bemannet med helsepersonell, og den vil være åpen mellom klokken 8 og 22. Ved fare for liv og helse kan legevakten kontaktes på 116117, eller ring 113.

universitas@universitas.no

Lærerstudenter får for lite opplæring om overgrep:

— Det handler ikke om

To av tre barnehagelærerstudenter har ikke nok kunnskap til å identifisere barn som utsettes for vold og overgrep. Nå forsøker et filmselskap å bidra til bedre opplæring.

Pedagogikk

tekst Selma Stormyren Larsen
foto Rodrigo Freitas

– Det er nærmest tilfeldig hvor mye og hvor god opplæring lærerstudenter får om seksuelle overgrep mot barn, sier Frank Aleksander Bræin, leder for Pedagogstudentene, organisasjonen for landets pedagogikk- og lærerstudenter.

– Universitetene og høyskolene har en lang vei å gå. Det er stor variasjon i hvor mye kompetanse underviserne har om temaet.

Tilfeldighetene rår

I 2016 kom det nye formuleringer i de ulike lærerutdanningenes rammeplaner om at studentene skal få kunnskap om og ferdigheter i hvordan se og hjelpe barn som utsettes for seksuelle overgrep og vold.

I 2019 gjennomførte Pedagogstudentene, Stine Sofies Stiftelse og Private barnehagers landsforbund en undersøkelse om opplæring om vold og overgrep blant 600 barnehagelærerstudenter. Resultatene viser at selv om 70 prosent svarer at de har hatt undervisning i temaet, svarer kun snau 9 prosent at de er svært fornøyde med undervisningen. 67 prosent svarer at de ikke har god nok kompetanse til å identifisere barn som utsettes for vold og overgrep.

– Tallene forteller noe om landets barnehagelærerutdanninger. Hvordan er opplæringen om seksuelle overgrep på de andre lærerutdanningene?

– Vårt inntrykk er at det jevnt over er for lite og for sprikende opplæring. Studenter hører forskjellige ting fra ulike forelesere, og noen steder er det kun satt av én forelesning til temaet seksuelle overgrep. Det holder åpenbart ikke, sier Bræin.

Vil gi lærerne kunnskap

En som har sett noen av de samme tendensene, er filmskaper Tone Grøttjord-Glenne. Gjennom arbeidet med dokumentarfilmen «Alt det jeg er», som forteller historien om Emilie som ble seksuelt misbrukt av sin egen stefar fra hun var seks til tolv, skjønte Grøttjord-Glenne at en viktig del av problemet er manglende kompetanse hos voksne – spesielt i skolen.

– Ideen om å lage en film om seksuelle overgrep fikk jeg etter å ha lest en rekke ulike saker om

«Alt det jeg er»-prosjektet

- + Dokumentarfilm og e-læringsverktøy
- + Forteller historien om Emilie, som ble utsatt for overgrep fra hun var 6 til 12 år
- + Læringsverktøyet er laget for å gi lærere og lærerstudenter kunnskap om seksuelle overgrep mot barn
- + Laget av filmselskapet Sant & Usant i samarbeid med fagpersoner
- + Regissør: Tone Grøttjord-Glenne
- + Kinopremiere 6. mars

temaet. Inntrykket jeg satt igjen med, var at barna *forsøkte* å fortelle, men at de voksne rundt ikke evnet å forstå, forklarer Grøttjord-Glenne.

Hun så at det var et stort behov for informasjon om temaet. Derfor laget filmselskapet også et e-læringsverktøy, «Educational Storytelling», bestående av klipp fra filmen, intervjuer med fagpersoner og oppgaver til bruk for lærere og lærerstudenter.

– Underveis i arbeidet så vi at det nærmest er tilfeldig hvilke kommuner som satser på å informere om seksuelle overgrep – rundt seksti prosent av alle norske kommuner har ingen handlingsplan mot vold i nære relasjoner i det hele tatt, sier Grøttjord-Glenne og viser til en kartlegging fra Nasjonalt kunnskapssenter om vold og traumatisk stress.

Filmskaperne håper å spre læringsverktøyet til kommuner og lærerutdanninger over hele landet.

– Det går treig i arbeidet med å nå ut til høyskoler og universiteter, vi opplever at de har lite tid til rådighet. Læringsverktøyet ligger ikke åpent, men universiteter og høyskoler kan ta kontakt med oss for tilgang for sine lærerstudenter. På lengre sikt forsøker vi å finne en løsning som kan dekke de økonomiske utgiftene, for vi vil ikke at studentene skal sitte igjen med regningen, selv om det er dem vi vil nå, sier Grøttjord-Glenne.

– På bar bakke

Da filmskaperne arbeidet med e-læringsverktøyet, gjennomførte

Holder ikke: Frank Aleksander Bræin, leder i Pedagogstudentene, mener det i lærerutdanningen trengs mer oppmerksomhet rundt seksuelle overgrep.

de et prøveprosjekt i samarbeid med Universitetet i Sørøst-Norge (USN). Blant andre lærerstudenter fikk teste verktøyet i undervisningen.

Runi Børresen, førstelektor i helsefremmende og forebyggende arbeid ved USN, var en av de med ansvaret for å utvikle verktøyet og gjennomføre prøveprosjektet. Hennes opplevelse var at studentene hungret etter kunnskap om seksuelle overgrep.

– Dette er et tema studentene etterspør og føler at de står veldig på bar bakke i, også når de kommer ut i praksis. De opplever at mange praksisskoler ikke har den

kunnskapen de hadde trengt. Å gi en felles referanse er helt sentralt – det kan for eksempel «Alt det jeg er»-prosjektet gi, sier Børresen.

Mye usikkerhet

I Oslo tilbys lærerutdanninger ved blant annet Oslomet og Universitetet i Oslo (UiO). Maja Arildsdatter Blekken går tredje året på grunnskolelærerutdanning for 1.-7. trinn på Oslomet. Hun føler seg usikker på hva hun gjør i møte med elever som utsettes for overgrep.

– Gjennom utdanningen har vi hatt lite om det. Jeg kan huske omtrent to foredrag som tok opp

seksuelle overgrep, begge under en flerfaglig uke flere semestre tilbake, sier Blekken.

– Men én uke blir veldig komprimert og vanskelig å huske.

I tillegg skulle hun ønske de fikk mer kontinuerlig informasjon om seksuelle overgrep gjennom studiet.

Ifølge henne selv er hun heller ikke alene om å mene at opplæringen fort blir for teoretisk.

– Man får som regel mer kunnskap om det i praksis, men det er veldig ulikt hvor stort tema det er på de ulike skolene, sier hun.

– Samtidig er det slik at å kunne se og hjelpe barn i vanskelige

n oss, men om barna

PRESSEFOTO: EGIL HÅSKJOLD LARSEN

situasjoner krever tillit. Det er vanskelig å få når praksisperiodene bare varer noen uker.

– Vet du hvordan du kan snakke med barn om overgrep eller hvor du kan henvende deg?

– Jeg kan ikke huske å noen gang ha øvd på å samtale om seksuelle overgrep, sier Blekken.

Hun syns det er like viktig å vite hvem man skal kontakte og når:

– Jeg er usikker på når man skal gå videre med en sak. Hvordan vet man om man har å gjøre med et barn som utsettes for vold eller overgrep eller bare et urolig barn?

Det er nærmest tilfeldig hvilke kommuner som satser på å informere om seksuelle overgrep

Tone Grøttjord-Glenne, regissør

Høyt tidspress

UiO og Oslomet forteller at opplæring om seksuelle overgrep er en selvsagt del av lærerutdanningene.

– På våre lærerutdanninger er det satt av 30 studiepoeng til pedagogikk – det er her seksuelle overgrep tas opp, sier Gerhard Doetjes, førsteamanuensis og undervisningsleder ved Institutt for lærerutdanning og skoleforskning ved UiO.

– Men det er også svært mye annet som må tas opp. Det er en utfordring å finne nok rom til et viktig tema som seksuelle overgrep, men det kan selvsagt ikke nedprioriteres, sier han og tilføyer at studentene blant annet jobber med temaet i én to-timers forelesning som omhandler elever i sårbare livssituasjoner.

– Er det obligatorisk oppmøte på den?

– Nei. Forelesninger er ikke obligatoriske, men sterkt anbefalte, sier Doetjes.

Han understreker at dette er en del av undervisningen som løpende revideres.

– Det er et viktig tema for alle lærere å kunne noe om, og vi er opptatte av at studentene får en bevissthet om at de vil møte det i sin lærergjerning – og at læreren har ansvar for å ringe i bjellen når en elev trenger hjelp, sier Doetjes.

Dragana Surkalovic, studieleder på Institutt for grunnskole- og faglærerutdanning ved Oslomet, skriver i en e-post til Universitas at alle studenter på Oslomets grunnskolelærerutdanninger får obligatorisk opplæring om vold og seksuelle overgrep, tilpasset trinnene de skal undervise på. Opplæringen er spesielt i fokus i flerfaglige opplegg

omhandlende barn og unges helse, der også seksuelle overgrep tas opp, skriver Surkalovic.

– Vi ser alltid på muligheten for enda bedre dekning av denne tematikken og tar studentenes tilbakemeldinger på alvor, skriver hun.

For barnas skyld

Bræin i Pedagogstudentene forteller at han tror kompetansen og undervisningen er på bedringens vei, og at flere lærerstudenter opplever at de er innom temaet nå enn før. Likevel har han inntrykk av at undervisning om seksuelle overgrep mot barn er etterlengtet blant lærerstudentene. Det merker han spesielt når Pedagogstudentene arrangerer fagdager om temaet.

– Det burde ikke være opp til interesseorganisasjoner eller studentene selv å få kompetanse om dette. Vi gjør det selvsagt gjerne, men det må være en større del av den obligatoriske undervisningen, sier Bræin.

– Dette er et så viktig tema at det ikke holder at det nærmest er tilfeldigheter som rår. Det handler ikke først og fremst om oss eller studentene, men om barna.

universitas@universitas.no

Hovedperson: «Alt det jeg er» forteller Emilies historie. Hun ble utsatt for overgrep fra hun var seks til tolv, inntil hun klarte å fortelle om overgrepene.

PRESSEFOTO: STINE ØSTBY

Utdanner: Emilie sammen med filmskaper Tone Grøttjord-Glenne. Filmen viser hvordan Emilie bruker historien sin til å opplyse om seksuelle overgrep mot barn.

Flest tvilsmeldinger på Oslomet

Tvilsmeldinger: Morten Magelssen er institusjonsansvarlig for skikkethetsvurdering ved medisin- og klinisk ernæringsstudiene. Det er utdanningene som fikk flest tvilsmeldinger ved UiO.

UiO og Oslomet fikk til sammen inn 82 tvilsmeldinger i 2019. De fleste studentene gikk på sykepleie- eller barnehagelærerstudier.

Skikkethet

tekst Ida Laingen
foto Rodrigo Freitas

De som velger utdanning der man jobber med mennesker, som sykepleier, lærer, barnevernspedagog, psykolog og lege, skal vurderes som skikket for yrket. Det skjer en løpende skikkethetsvurdering av alle studenter som tar disse utdanningene. Dersom det er tvil om at en student er skikket, kan alle som er i kontakt med studenten, levere en tvilsmelding, som er en skriftlig melding til institusjonsansvarlig for skikkethetsvurdering. Den aktuelle studenten må da gjennom en særskilt skikkethetsvurdering.

Sykepleie topper statistikken

Oslomet fikk 58 tvilsmeldinger i 2019. Det er det høyeste antallet i hele landet, men det er også det studiestedet med flest studenter underlagt skikkethetsvurdering.

Kari Kildahl er institusjonsansvarlig for skikkethetsvurdering ved Oslomet.

– En gjenganger i tvilsmeldingene er at studentene sliter med kommunikasjon på flere plan. De sliter med å endre adferd, forstå viktigheten av dette og ta veiledning, sier hun til Universitas.

De har også saker der det å snakke og forstå norsk er en utfordring.

– Dette er ofte godt dokumentert

fra de som sender tvil, og det utgjør absolutt en fare for liv, rettigheter og sikkerhet.

Hun skriver at årsaken til at sykepleieutdanningen er så høyt oppe på statistikken, er fordi den er størst på landsplan. Hun peker også på at det er flere studenter som ikke tror at sykepleieutdanningen er så krevende som den er.

– Flere av de som kommer til skikkethetsvurdering, sier også at de ikke visste mye om utdanningen. Og det var vilkårlig at de startet der, andre har ønsket det lenge og jobber lenge for å komme inn.

Bekymringsverdig oppførsel

De institusjonsansvarlige for skikkethetsvurdering ved Universitetet i Oslo mottok i 2019 totalt 24 tvilsmeldinger. Det er rundt 5500 studenter ved UiO som er underlagt skikkethetsvurdering.

Medisin og klinisk ernæring regjerte på toppen med åtte tvilsmeldinger. Morten Magelssen er institusjonsansvarlig for skikkethetsvurdering ved medisin- og ernæringsstudiene. Han mener at en grunn til at det blir varslet mest om disse studentene, er at de er flere enn på de fleste andre studiene underlagt skikkethetsvurdering.

– Utgangspunktet for meldingene vi får, er at noen har observert atferd hos en student som gjør at de blir bekymret. Det kan handle om atferd som er påfallende og som kan

gi mistanke om psykisk lidelse. Eller det kan være at studenten kommuniserer dårlig med pasienter, sier Magelssen.

En sak til nemnd

Hvis det er tvil om studentens skikkethet, er utgangspunktet alltid at UiO skal forsøke å hjelpe gjennom utvidet veiledning og oppfølging.

– I sjeldne tilfeller opplever vi at studenten ikke klarer å nyttiggjøre seg veiledning og fortsatt har store problemer. Hvis min vurdering da er at studenten er uskikket for utdanningen og yrket, har jeg muligheten til å anbefale utestenging ved å sende saken videre til Skikkethetsnemnda, forteller Magelssen.

UiO har en sak som skal behandles den 17. februar i Den sentrale klagenemnd. Saken gjelder en medisinstudent, og forholdene er knyttet til samarbeidsevner og selvinnsett i forbindelse med oppgaver i studiet og kommende yrkesrolle, skriver Jon Magne Vestøl, leder for skikkethetsnemnda ved UiO, til Universitas.

– Det kan være ubehagelig å melde bekymring, og det er ikke minst ubehagelig å få en tvilsmelding mot seg, sier han.

Han påpeker at ganske mange helsepersonell mister lisensen.

– Jeg spør meg iblant om noen

Skikkethet

- + Skikkethetsvurdering en vurdering som skal avdekke om studenten har de nødvendige forutsetningene for å utøve yrket
- + Løpende skikkethetsvurdering: foregår kontinuerlig av studenten gjennom hele studieløpet
- + Tvilsmelding: en skriftlig begrunnet melding til institusjonsansvarlig for skikkethetsvurdering. Både studenter og lærere kan levere inn tvilsmelding om de mener at studenten ikke er egnet til utdanningen
- + Blant utdanningene som er underlagt skikkethetsvurdering, er psykologi-, lærer-, medisin-, farmasøyt-, tannlege- og teologiprofesjonsutdanning

av disse har hatt problemer som burde vært fanget opp allerede på studiet, slik at de kunne vært veiledet bedre og kanskje veiledet over til yrker de passer bedre til.

universitas@universitas.no

Tvilsmeldinger ved Oslomet mottatt i 2019:

- + Sykepleie: 9
- + Barnehagelærer: 10
- + Farmasi: 3
- + PPU: 3
- + Yrkesfaglærer: 3
- + Ergoterapi: 6
- + Faglærerutdanning: 6
- + Grunnskolelærer: 6
- + Andre fag: 12 (Norsk senter for forskningsdata har ikke tillatelse til å sende ut tall som er mindre enn tre, grunnet tilpasninger til GDPR-regelverket. Derfor er fagene med antall mindre enn tre summert)
- + Sum: 58

Tvilsmeldinger ved UiO mottatt i 2019:

- + Medisin og klinisk ernæring: 8
- + Lektor og PPU: 5
- + Teologi: 3
- + Spesialpedagogikk: 3
- + Psykologi: 3
- + Farmasi: 2
- + Sum: 24

Sara ble bedt om å dekke seg til på Athletica: — Jeg ble skikkelig forbannet

Ekkelt og ubehagelig: Sara Rossebø reagerte sterkt da en ansatt ved Athletica ba henne om å ta på seg mer klær. Nå etterlyser hun klarere retningslinjer.

Sara Rossebø (22) hadde på seg singlet da hun trente hos SiO Athletica, og fikk beskjed av en ansatt om å kle på seg mer. Athletica svarer at det er for å motarbeide kroppspress.

Treningstøy

tekst Aida Khorami
foto Rodrigo Freitas

Sara Rossebø, informatikkstudent ved Universitetet i Oslo (UiO), hadde på seg en singlet og treningstights da hun trente på SiO Athletica Blindern. Hun var nesten ferdig med treningsøkten da en mannlig ansatt kom bort til henne.

– Han kom bort og sa neste gang du kommer, må du ha på deg en T-skjorte, du må dekke til ryggen din. Da jeg sa at jeg hadde dekket til ryggen, klappet han meg på skulderen og sa at dette må dekkes. Jeg ble skikkelig forbannet, sier Rossebø.

Etter treningsøkten gikk Rossebø til resepsjonen for å få mer informasjon. Der fikk hun beskjed om at det er nye trivselsregler på Athletica som skal forhindre kroppspress. Alle må derfor dekke til mage, rygg og rumpe.

– Jeg hadde dekket til ryggen, det eneste som ikke var dekket til,

var skuldrene. Så hvor går grensen da?

Ubehagelig

Rossebø sier at hun følte på et sterkt ubehag etter hendelsen. Selv om hun har trent der de tre siste årene og har trivdes godt, vurderte hun å takke for seg.

– Jeg fikk veldig lyst til å bare si: «Snakkes aldri!» Det ble en emosjonell dag, selv om det er en liten sak, er det ekkelt når noen ber deg om å dekke deg til.

Hun valgte likevel å fortsette hos Athletica og har trent der siden hendelsen. I singlet.

– Hvis de vil at jeg skal gå i noe annet, kan de kjøpe nytt treningstøy til meg, jeg har bare singleter.

I høst var det stor debatt da den store treningskjeden Sats valgte å endre på sine kleskoder. De nye reglene innebar at man ikke lenger kunne ha på seg korte shorts eller overdelers som viste magen. Det skapte store reaksjoner, og Sats valgte etter sterk kritikk å justere på reglene.

– Jeg synes egentlig det er sykt at Athletica tør. Treningssentre er et av få steder hvor man kan gå bort og si til folk at de må kle på seg mer. Av Athletica ønsker Rossebø seg klarere retningslinjer, slik at man slipper å lure på hva som er greit og ikke.

– De ville forhindre kroppspress, men det har bare ført til at jeg nå tenker mer over hva jeg har på meg. Så jeg ønsker en ordentlig begrunnelse fra Athletica om hva målet deres er.

– Bidrar til økt kroppspress

Fredrik Øren Refsnes, direktør for SiO Athletica, sier at de ønsker å ha et treningssenter hvor alle føler seg velkomne.

– Vi ønsker å motvirke en kroppsfokusert treningskultur, da vi vet at en slik kultur gjør at flere føler seg ukomfortabel og vegrer seg for å komme på trening.

Refsnes mener dagens treningstøy-trender innebærer å vise mer hud enn før. Han viser til flere eksempler der medlemmer har trent i sports-bh eller svært korte topper.

– Vi er bekymret for denne utviklingen da vi vet at dette bidrar til økt kroppspress. Vi har derfor sett behovet for et mer tydelig regelverk med tanke på kleskode på våre sen-

tre, sier Refsnes.

Derfor har SiO Athletica innført det de kaller trivselsregler, som sier at treningstøy som et minimum skal dekke mage, rygg og rumpe.

Hvis de vil at jeg skal gå i noe annet, kan de kjøpe nytt treningstøy til meg

Sara Rossebø, informatikkstudent ved Universitetet i Oslo

– Vi håper på forståelse for disse reglene og skal si ifra til de det gjelder på en respektfull og høflig måte. Vi beklager at denne studenten har opplevd det som ubehagelig, men håper at hun ellers er fornøyd med tilbudet og opplever en god og inkluderende treningskultur hos SiO Athletica, sier Refsnes.

Ingen forskning

Ingela Lundin Kvaalem er professor ved Psykologisk institutt ved UiO og har forsket på kroppsbilde

og kroppsidealer. Hun viser til en forskningsartikkel fra 2020 som handler om «athleisure-trenden». Det startet med tette tights som ble brukt i yoga, og videre utviklet seg til å bli brukt av kvinner på fritiden. Forskningsartikkelen har sett på effekten av denne type treningstøy. Trenden med tette tights og sports-bh'er er spesielt utbredt blant kvinner. Forskningen viste at de som brukte klærne, ønsket å bli forbundet med trening og god helse. I tillegg fikk de økt motivasjon av tøyet, fordi det kunne vise fremskritt i treningen deres.

– Er det bevist at tette tights fører til kroppspress eller ubehag for andre?

– Det er ikke så enkelt å si hvordan folk reagerer på dette, det er veldig individuelt. Du kan ha to ulike personer på treningssenteret. Den ene kan sammenligne seg selv og få dårlig følelse, og den andre har ikke engang lagt merke til det. Men det er klart at det er mer sammenligningsgrunnlag når det er mer tette tights.

Ifølge Kvaalem er det ingen forskning som har målt effektene av andres treningstøy.

– Dette er såpass nytt at forskningen ikke har rukket å komme dit ennå.

BI på stryktoppen

— for åttende år på rad

Studenter som stryker, og studenter som består. Karakterfordelingen ved landets universiteter og høyskoler er klar.

Karakterer

tekst Kristin Sverre Østensvik og Gina Grieg Riisnæs
foto Henrik Follesø Egeland

Det er Database for statistikk om høyere utdanning som årlig ruller ut tallene for strykandelen ved landets universiteter og høyskoler. Tradisjonen tro ligger Handelshøyskolen BI på stryktoppen i Oslo for åttende år på rad. 9,12 prosent av studentene i Nydalen strøk til eksamen i 2019. På andre plass ligger OsloMET, etterfulgt av MF vitenskapelige høyskole. Høy strykprosent til tross kan alle de tre trøste seg med at antall stryk fra fjoråret viser en nedgang fra 2018.

Lave opptakskrav

– Det er ikke til å legge skjul på at BI stiller høye krav slik at du stiller sterkt i næringslivet. Grunnen til den høye strykprosenten hviler kanskje på at det er lave opptakskrav, men vanskelig å uteksaminere seg. BI gir deg en sjanse, men jeg tror mange studenter ikke helt skjønner hvor krevende studiet egentlig er, sier Derya Cinar (22), som går siste år på bachelor i Markedsføringsledelse.

Studievenninne Wibeke Evensen (24) studerer siste år av bachelorstudiet i Retail Management. Hun mener at det bør stilles høyere krav til oppfølging av studentene under studiet.

– Vi betaler mye for å gå her

og får ikke god nok oppfølging. Jeg synes det er rart hvor lite interesserte de er i oss som enkeltstudenter. Hvis BI skal være en levedyktig i fremtiden, må dette endres, sier Evensen.

Etterspør tiltak

Blant studentene på BI var det 66,6 prosent som fikk karakter C eller bedre i 2019. Evensen etterspør lett tilgjengelige fag- og karriereveiledere for å bedre statistikken. Cinar ønsker en mer praktisk tilnærming til fagene.

– BI er en skole som ikke har obligatorisk oppmøte, og denne fleksibiliteten tror jeg kan føre folk på latsiden dessverre, legger Cinar til.

Kjersti Ø. Gummerson, administrasjonssjef for studiekvalitet ved BI, kommenterer de høye stryktallene slik:

– Generelt er strykprosenten et uttrykk for at det stilles

ufravikelige krav på eksamen i sentrale BI-fag som det kreves innsats for å bestå. Handelshøyskolen BI legger stor vekt på tett oppfølging og krav til studieprogresjon. Flere tiltak har blitt iverksatt de senere årene, blant annet innføring av oppgavevei-

Vi betaler mye for å gå her og får ikke god nok oppfølging

Wibeke Evensen,
Retail Management-student ved BI

ledning i kvantitative fag. Dette har ført til at færre studenter faller fra og flere fullfører til normert tid, skriver hun i en e-post til Universitas.

Bedre resultater

Politihøgskolen (PHS) har grunn til å klappe seg på skulderen. Lovens fremtidige lange armer holder den tradisjonelt lave statistikken for stryk enda lavere enn tidligere.

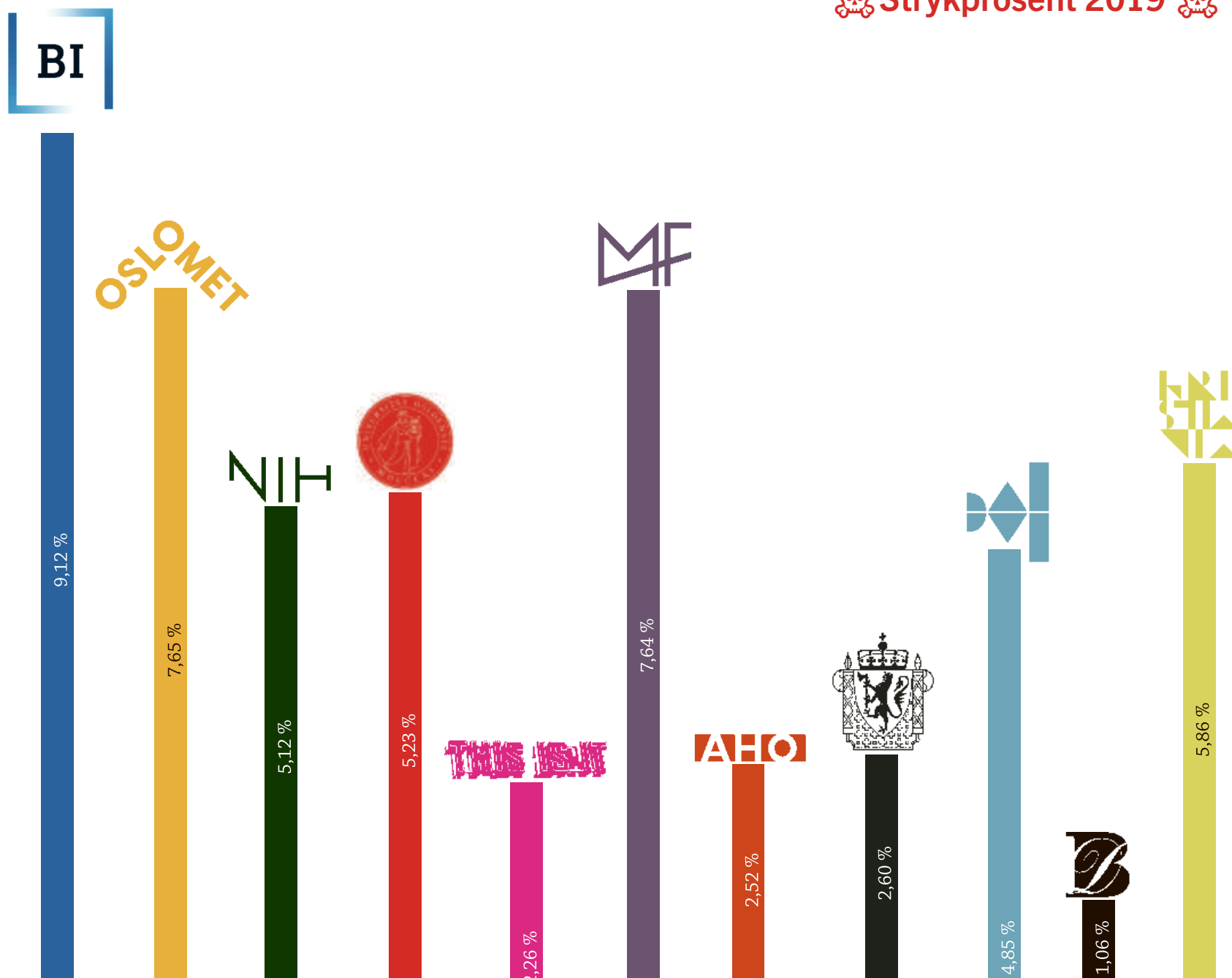
– Vi må si oss fornøyd med at PHS har lav strykprosent og en svært høy andel som gjennomfører utdanningen. Det er jo strenge krav for å komme inn, og vi har svært motiverte studenter, skriver pressevakt i PHS Runar Kvernén i en e-post til Universitas.

– Studentene har god oppfølging, og så jobber vi jevnt og trutt med å utvikle læringsformer og egeninnsats.

Kunstnere på topp

Hovedstadens kunstneriske sjeler kom best ut av fjorårets eksamensvelde. Studentene på Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO) troner over karakterskalaen. Der

👻 Strykprosent 2019 👻

Fornøyd: Studentene ved KHiO har landets laveste strykprosent og vurderes ikke med karakterer. – Hvordan skal man måle kunst? spø operastudent Markus Bjørlykke (25).

Krever endring: – Det er vanskelig å vite hva som kreves i de ulike fagene, og man reagerer noen ganger på resultatene man får på BI, sier Derya Cinar (22). Her sammen med studieveveninne Wibecke Evensen (24).

fikk hele 99,9 prosent karakteren C eller bedre. For godt til å være sant?

– KHiO har tatt et valg om å ikke vurdere med karakterer, fordi vi ser det som mer hensiktsmessig å vurdere studenter som blir utdannet til fremtidige kunstnere med bestått eller ikke bestått. Vi vil derfor ikke kunne sammenligne oss direkte med institusjoner som vurderer med karakterer, sier teamleder for kommunikasjon ved KHiO, Atle Faye.

– **Ikke for lett**

Markus Bjørlykke (25) tar en årsenhet i Opera, og han mener grunnen til de gode resultatene er at elevene ved KHiO er svært motiverte for å gå der.

– De som velger å studere her, har gått mange runder med seg selv og vet hva de vil, sier Bjørlykke.

– Det er få som stryker, men folk vet at hvis du vil overleve i denne bransjen, så må du legge inn en stor egeninnsats. Man gjør seg selv en bjørnetjeneste hvis man ikke jobber hardt.

Faye mener det ikke er for lett å bestå studiene ved KHiO.

– Jeg tror hovedgrunnene til at våre studenter har så høy gjennomføringsgrad på studiet, er en kombinasjon av at det er få studenter per lærer og tett og praksisnær oppfølging i undervisningen. Vi har også høye søkertall til få studieplasser, og inntaket vårt baseres på opptaksprøver. Kunstutdanningen skiller seg ut på dette området.

universitas@universitas.no

HJEMME BRA, BORTE BEST

SNYLTRE: Ved bokkontroll blir du bedt om å dokumentere til Lånekassen at du ikke bor sammen med foreldrene dine, for å vise at du har krav på studiestipend. I 2018 benyttet Lånekassen for første gang maskinlæring, populært kalt kunstig intelligens, ved bokkontroll. Tidligere ble det kun brukt et tilfeldig utvalg studenter.

25.000 studenter som hadde oppgitt at de hadde bodd borte fra foreldrene sine i 2018, ble plukket ut til bokkontrollen som ble gjennomført i 2019. 15.000 av disse ble plukket ut ved kunstig intelligens, resten ved et tilfeldig utvalg, opplyser Nina Schanke Funnemark, administrerende direktør i Lånekassen, til Universitas.

Om lag 2.700 av studentene har ikke klart å dokumentere at de hadde bodd borte – det er om lag 500 flere enn året før. Hvis Lånekassen ikke hadde gjennomført bokkontroll i 2019, ville 43 millioner kroner urettmessig ha blitt omgjort til utdanningsstipend.

Andelen treff i maskinlæringsgruppen i fjor var 15,5 prosent, mens det i kontrollgruppen var 3,7 prosent.

– Vi ser god effekt av å bruke maskinlæring i bokkontrollen. Med kunstig intelligens blir uttrekket riktigere og kontrollen mer effektiv. Færre studenter må dokumentere at de har bodd borte, noe som også gir redusert behov for manuell saksbehandling i Lånekassen, sier Funnemark.

Lånekassen bruker maskinlæring også i årets bokkontroll.

UIO DISKIMINERINGSDØMT

ARENDALSUKA: Universitetet i Oslo er felt i Diskrimineringsnemnda for brudd på likestillings- og diskrimineringslovens bestemmelser om indirekte diskriminering etter Arendalsuka i 2018. Grunnen var at skipet de hadde leid, MS Sunnhordland, hadde en landgang som utestengte rullestolbrukere. Det melder Handikapnytt. UiO ble klaget inn av foreningen Stopp diskrimineringen. I UiOs redegjørelse for bruken av fartøyene, som Universitas har fått innsyn i, står det at universitetet møtte på utfordringer knyttet til å reservere møtelokaler og bestille overnatting for deltakerne.

«UiO måtte derfor vurdere andre alternativer for møteplasser i området. Da Sintef, NTNU, UiB og Fafo hadde leid skip, vurderte UiO å gjøre det samme», står det i redegjørelsen.

«Siden MS Sunnhordland fremstod som eneste mulighet for samlet og tydelig deltakelse på Arendalsuka, ble det en vurdering om UiO skulle være med på Arendalsuka eller ikke. UiO konkluderte med at det var viktig for UiO å delta og være representert, gitt sitt samfunnsoppdrag. UiO beklager at prinsippene for universell utforming og tilrettelegging ikke ble ivarettatt.»

Samme skip ble benyttet under Arendalsuka i 2019. Nemnda ser kritisk på dette.

«Det kan stilles spørsmål ved UiOs valg om å leie MS Sunnhordland på nytt, og vil bemerke at landgangen ikke synes å ha fungert tilfredsstillende under Arendalsuka 2019, på grunn av den bratte helningen fra kaien til båten», skriver nemnda.

SIO MAT OG DRIKKE VANT IKKE

NM: SiO Mat og drikke deltok i finalen i NM i catering, som ble avholdt tirsdag. Det er andre gang laget deltok i NM. Laget kom ikke seirende hjem.

– Det var en ekstremt spennende NM-finale og tett mellom finalistene. Vårt culinary-team gikk dessverre ikke videre til superfinalen onsdag, sier Steffen Greff, direktør for SiO Mat og drikke.

– Teamet vårt gjorde en fantastisk innsats og representerte SiO på en måte som gjør oss alle stolte. Vi vil også takke alle studenter som har vært med på å prøvesmake menyen og heiet på oss. Nå skal vi feire laget og ta med oss masse læring til fremtidige konkurranser og til å lage god mat til studentene.

Universitas var selv til stede under prøvesmakingen. Blant de seks forskjellige rettene på menyen kunne de friste med alt fra fritert pastinakk til tapenade av kylling og selleri og sjokoladebonnet. SiO-kokk Even Rosted sa i forkant av finalen at han uavhengig av utfallet er stolt over at de har kommet så langt, med tanke på at det var svært mange påmeldte.

Studenthus i sentrum har en stalker:

– Jeg føler meg ikke trygg i eget hjem

Da Selma Lewe Düzakin (23) spurte Studensamskipnaden SiO om hjelp til å håndtere studenthjemmets angivelige stalker, ble hun anbefalt å flytte.

Stalker

tekst og foto Gina Grieg Riisnæs

– Jeg har vært redd for at det kan bli mer fysisk når jeg kommer alene hjem sent på kvelden. Det har ikke gjort det, men jeg vet ikke om det er flaks eller ikke, forteller student i spesialpedagogikk Selma Lewe Düzakin (23) til Universitas. Spol tilbake til høsten 2018. Düzakin har bodd i studentbolig de siste tre årene. Høsten 2018 fikk hun omsider plass i en av boligene i sentrum.

– Det eneste jeg var litt skeptisk til, var at det var i første etasje, forteller hun.

Likevel hadde hun aldri sett for seg hvor galt det kunne gå.

Ble anbefalt å flytte

Düzakin la først merke til det hun mener er en stalker i september 2018. Hun hørte skritt utenfor vinduet og kikket ut:

– Der så jeg en person med svart hettegenser og svart bukse som var veldig nærme vinduet, fortsetter hun.

Idet hun så ut, gikk personen vekk. Düzakin avfeide det som en tilfeldighet.

Men så skjedde det igjen. Og igjen. Etter tredje gang ringte Düza-

kin til SiO, som eier boligen.

– De sa at jeg burde flytte. Da ble jeg ganske sint. Om jeg hadde flyttet, ville ikke dette løst seg. Da ville det bare blitt et problem for neste mann, forteller hun.

Trolig går ikke stalkeren personlig etter Düzakin, ettersom flere beboere i etasjen også har merket vedkommende. Boligdirektør i SiO, Gunn Kirsti Løkka, skriver følgende i en e-post til Universitas som svar på kritikken:

– SiOs holdning er å sette inn tiltak for å øke sikkerheten ved behov, og vårt råd skal aldri være flytting.

Men flere tiltak kom ikke høsten 2018. Etter tre hendelser stoppet de uønskede besøkene. Enn så lenge. Høsten 2019 kom stalkeren nok en gang.

– Nå begynte det å bli ganske ubehagelig og skummelt. Om personen kommer tilbake, betyr det at dette er noe vedkommende har tenkt på, fortsetter Düzakin.

Düzakin tok kontakt med SiOs vektore og politiet. Siden hun ikke kunne identifisere personen, var det lite de kunne gjøre.

Tiltak tok fem måneder

I november 2019 skrev Universitas om to menn som skal ha verbalt trakassert flere kvinnelige

Redd: Hver gang student Selma Lewe Düzakin (23) hører lyder utenfor vinduet i studenthuset hun bor i, er hun på vakt. Vissheten om at stalkeren kan være tilbake, gjør at hun føler seg utrygg.

studenter i Kringsjå Studentby. SiO iverksatte sikkerhetstiltak og varslet politiet. I håp om lignende hjelp sendte Düzakin en e-post til SiO og forklarte situasjonen.

Samtidig ba hun om at lysene utenfor rommet hennes, som ikke var skrudd på, ble fikset i tilfelle mer lys kunne hindre stalkeren i å vende tilbake. SiO svarte at de ville ordne det. Likevel var det ikke før første uken i februar 2020 at lysene omsider ble slått på.

– Vi satte opp ekstra belysning i desember. Denne ser ut til å ha falt ut på grunn av en teknisk feil, men er nå utbedret. Her skulle vi vært raskere på banen, og det skal vi se nærmere på, skriver boligdirektør Løkka til Universitas.

– SiO har også vært i kontakt med politiet i denne saken og bedt om råd, og har fått bekreftet at bedre belysning var et godt grep. I tillegg er det viktig å si ifra til politiet hvis man observerer noe, slik at de kan komme når personen er på stedet.

Usikker fremtid

At SiO har vært i kontakt med politiet angående saken, er nytt for Düzakin når Universitas opplyser henne om det. Gjennom hendelsesforløpet har Düzakin opplevd kommunikasjonen med SiO som lite støttende.

– Jeg føler at jeg har stått alene i det. Det er vanskelig å få svar fra dem, forteller hun.

Når hun nå hører folk gå forbi

vinduet, er hun umiddelbart på vakt.

– Jeg føler meg ikke trygg i eget hjem. Hvor lenge har denne personen sett i vinduet mitt før jeg oppdaget det? Hva om det har blitt tatt bilder? spør hun.

Nå gjenstår det å se om lysere omgivelser rundt bygget hindrer stalkeren fra å komme tilbake.

Boligdirektør Løkka skriver videre til Universitas:

– Jeg vil oppfordre beboerne på huset om å varsle både politiet og oss om det er flere observasjoner av stalkeren. Vi vil følge situasjonen og se på behovet for å styrke belysningen ytterligere. Det kan også være aktuelt med andre tiltak.

universitas@universitas.no

Legionellafunn i Carl Berner studenthus

Frustrert: Øyvind Haug Nordbotten prøver å få kompensasjon fra SiO for ulempene utbruddet har medført.

Det er registrert legionella i drikkevannet og dusj på Carl Berner studenthus. Beboere ønsker nå kompensasjon fra Studentsamskipnaden SiO.

Legionella

tekst Maria Jostad og Jantra Hollum
foto Jacob Aars

Fredag kveld ble en tekstmelding sendt til beboerne ved Carl Berner studenthus, der det ble opplyst om at det var funnet legionellabakterier i vannforsyningen til studenthuset.

Legionellabakteriene ble oppdaget ved rutinemessig kontroll av vannforsyningen til studenthuset.

Beboerne fikk beskjed om å ikke bruke dusjen og koke drikkevannet sitt – og at de kunne benytte dusjene til SiO Athletica.

Onsdag får Universitas opplyst om at vannrestriksjonene er fjernet, men at beboerne anbefales å ikke sette på dusjhodet.

Måtte dusje på Athletica

Lektorstudent Øyvind Haug Nordbotten (22) har bodd på Carl Berner studenthus i litt over et år.

– De sa vi skulle bruke dusjene på Athletica. Jeg er tilfeldigvis medlem der, men jeg snakket nettopp med en som bor ved siden av meg. Hun sa hun kjente flere som har bedt om prøvetimer på andre treningssentre, fordi Athletica er for langt unna, sier han og viser til at nærmeste Athletica-senter er 2,1 kilometer unna studenthuset.

– Jeg synes ikke det er en holdbar avstand.

Han synes hele ordlyden i e-posten de fikk fra SiO, var rar.

– Jeg forstår ikke hvorfor vi kan bruke dusjslangene, men ikke dusjhodene. Jeg og de andre som bor i fjerde etasje, har ikke fått montert dusjslanger enda.

Nå prøver han og flere andre beboere å be om avslag i husleie og kompensasjon, fordi:

– Vi synes dette har vært dårlig håndtert og ikke hva man kan forvente av en utleier.

Uklart om bakterien er borte

Grunnskolelærerstudent og beboer ved Carl Berner studenthus Hanne Oksdøl Foseid (27) opplevde at det var utsolgt for vann på flere butikker i helgen.

– Vi fikk ingen informasjon på lørdag eller søndag. På tirsdag sendte jeg en e-post og spurte hva som skjer. Er det to dager eller tre uker til vi kan dusje igjen? sier hun og legger til:

– Jeg fortalte også at jeg den siste uken har jeg følt meg i dårlig form. Vi har ikke fått noen informasjon om symptomer, annet enn at de har lenket til Folkehelseinstituttet.

Beboeren har senere fått en e-post om at de nå kan dusje, men ikke bruke dusjhodet.

– Vil det si at legionellabakterien fortsatt er der? Det stod også at man ikke kan bruke dusjen

dersom man har nedsatt almenntilstand, lungesykdommer eller astma. Vi får ingen informasjon om bakterien faktisk er borte, sier hun.

Hun ønsker kompensasjon.

– Vi betaler jo for å bruke dusjen, og vi har ikke fått noen beskjed om tilbakebetaling av husleie. De skulle være ferdig tirsdag med å montere dusj og dusjhoder. Onsdag kom de og monterte dusjslanger hos meg, men ikke noe dusjhode. Så de klarer ikke å opprettholde det de sier at de skal gjøre, heller.

– Følger opp vannkvaliteten

SiO har gjennomført en rekke tiltak for å sanere legionellabakteriene, skriver kommunikasjonsdirektør Nina Langeland i en e-post til Universitas.

– Vi har økt temperaturen på alle vanntanker, slik at vi nå sikrer at alle tanker i anlegget har temperatur godt over grensetemperatur for groing av bakterien. Vi har også gjennomskylt vannanlegget, og holder på å montere nye dusjslanger, skriver hun.

Første prioritet for SiO nå er å få på plass dusjslanger i alle boligene i studenthuset og holde beboerne informerte, opplyser hun.

– Det viser seg at det dessverre tar tid før alle får dusjslanger på plass. Årsaken til dette er at det skal gjennomskyllles med varmt vann når vi monterer slangen. Varmtvannet er dermed begrensningen, da temperaturen på vannet faller når det brukes.

Nye prøver av vannet ble tatt

mandag og sendt inn for å fortsette å følge opp vannkvaliteten fremover, og de vil også ta nye prøver om noen uker.

Langeland opplyser om at SiO per onsdag ikke har gjort en vurdering om studentene skal få kompensasjon.

universitas@universitas.no

Legionella

- + Legionella er en bakterie som finnes i vannkilder
- + Legionella smitter ikke fra menneske til menneske. Faren for å bli syk av legionellabakterier er liten
- + Eldre, røykere og mennesker med nedsatt immunforsvar på grunn av annen sykdom er mest utsatt
- + Legionella kan forårsake to sykdommer: legionærsykdom og pontiacfeber
- + Legionærsykdom er en lungebetennelse. Symptomer er hodepine, muskelsmerter, slapphet, feber og tørrhoste
- + Pontiacfeber er vanligvis en mild influensalignende sykdom med feber, hodepine og muskelsmerter

Kilde: Folkehelseinstituttet

Tilbudsguiden

AVIS

Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

MORGENBLADET

abo@morgenbladet.no
www.morgenbladet.no

Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

BEMANNINGSBYRÅ

I starten av din karriere?
Se mulighetene på
manpower.no

EVENT

DJ Booking Norge AS
Hasleveien 28A
0571 Oslo

djb@djb.no
Tlf: 90 53 29 29
Dj og artister: www.djb.no
Lyd og lys: www.123lyd.no

10% studentrabatt på leie av lyd- og lysprodukter fra 123lyd.no

DJ til ditt studentparty/samling fra djb.no

Spesialsydde løsninger som passer ditt budsjett.

FORENING

Econa hjelper deg.

Gode fordeler, stort nettverk og mye å spare i foreningen for 23.500 skoleelever og studenter.

— Mange er provoserte

Presidentvalgkampen i USA er i gang, og med Supertirsdag har mange av kortene til den demokratiske kabalen blitt lagt. Å mobilisere de unge velgerne kan bli avgjørende.

USA

tekst Hege Bellika Hansen

– Mange ser ikke poenget ved å stemme fordi systemet ikke fungerer, sier Mira Aboutaam (22). Hun er tidligere statsvitenskapsstudent ved UC Berkeley, og tar for tiden et års pause mellom bachelor og master.

Aboutaam, som jobber for to politiske kampanjer i San Francisco-området, forteller at det er mange grunner til at amerikanere ikke bruker stemmeretten sin. Blant annet tror hun at logistikk er en utfordring, siden det kun er én dag å stemme på.

– Valget er alltid satt til en uke-dag, og mange har verken tid eller mulighet til å ta seg fri fra jobb, sier Aboutaam.

Dette er bare én av mange forskjeller mellom det amerikanske og det norske valgsystemet. En annen er at det amerikanske presidentvalgkampen består av to valg: primærvalg og selve presidentvalget, eller henholdsvis «primaries» og «general». I primærvalget stemmer Det demokratiske partiet og Det republikanske partiet frem en kandidat hver som stiller mot hverandre i presidentvalget.

Sittende president Donald Trump stiller til gjenvalg og er den eneste reelle republikanske kandidaten, mens den demokratiske kandidaten utpekes gjennom en prosess som pågår og strekker seg frem til sommeren.

For å kunne avgi stemmen sin i fremtidige valg må man registrere seg som «velger» med en rekke personopplysninger – som regel samtidig som du søker om førerkort. Reglene varierer også fra stat til stat, men i eksempelvis California må man oppgi partipreferanse samtidig som man søker. Grunnen til det er at California har lukkede primærvalg, som betyr at innbyggerne kun kan stemme på kandidater tilknyttet partiet de tilhører.

For øyeblikket er det registrert nærmere 20 millioner velgere i California. Ifølge Aboutaam er delstatens størrelse et problem for

Frustrert: I USA er mange unge bekymret for retningen landet går i. Her fra valgkampen i 2016.

valgdeltagelsen blant unge. For når stemmen bare er én av så mange, er det flere som ikke ser noen grunn til å stemme.

– En stor del av problemet er at California er for stort. Folk tror ikke at stemmen deres betyr noe, og ser ikke poenget ved å stemme, sier hun.

«The Bern»

Til tross for utfordringene klarer Bernie Sanders å fremkalle engasjement hos mange. Og særlig blant de yngre.

Sanders er mannen mange tror kan vinne den demokratiske nominasjonen, og han ligger godt an mye takket være engasjementet han fremkaller hos unge amerikanere, som er notorisk vanskelig å

nå ut til. Til stor skuffelse for velgerne hans tapte Sanders nominasjonsvalget for fire år siden mot Hillary Clinton. Likevel har han klart å holde fast i velgerbasen frem til nå.

Både som ung amerikaner og kampanjearbeider har Abouraam erfart personlig og profesjonelt hva som engasjerer unge.

– Det er fortsatt ikke nok unge som stemmer, men det skjer en gradvis forandring, sier Abouraam.

– Helt siden vi var tenåringer, har vi hørt at vi må bruke stemmeretten vår, og når man ser det politiske systemet falle fra hverandre foran øynene sine, er det mange som blir provosert nok til å stemme.

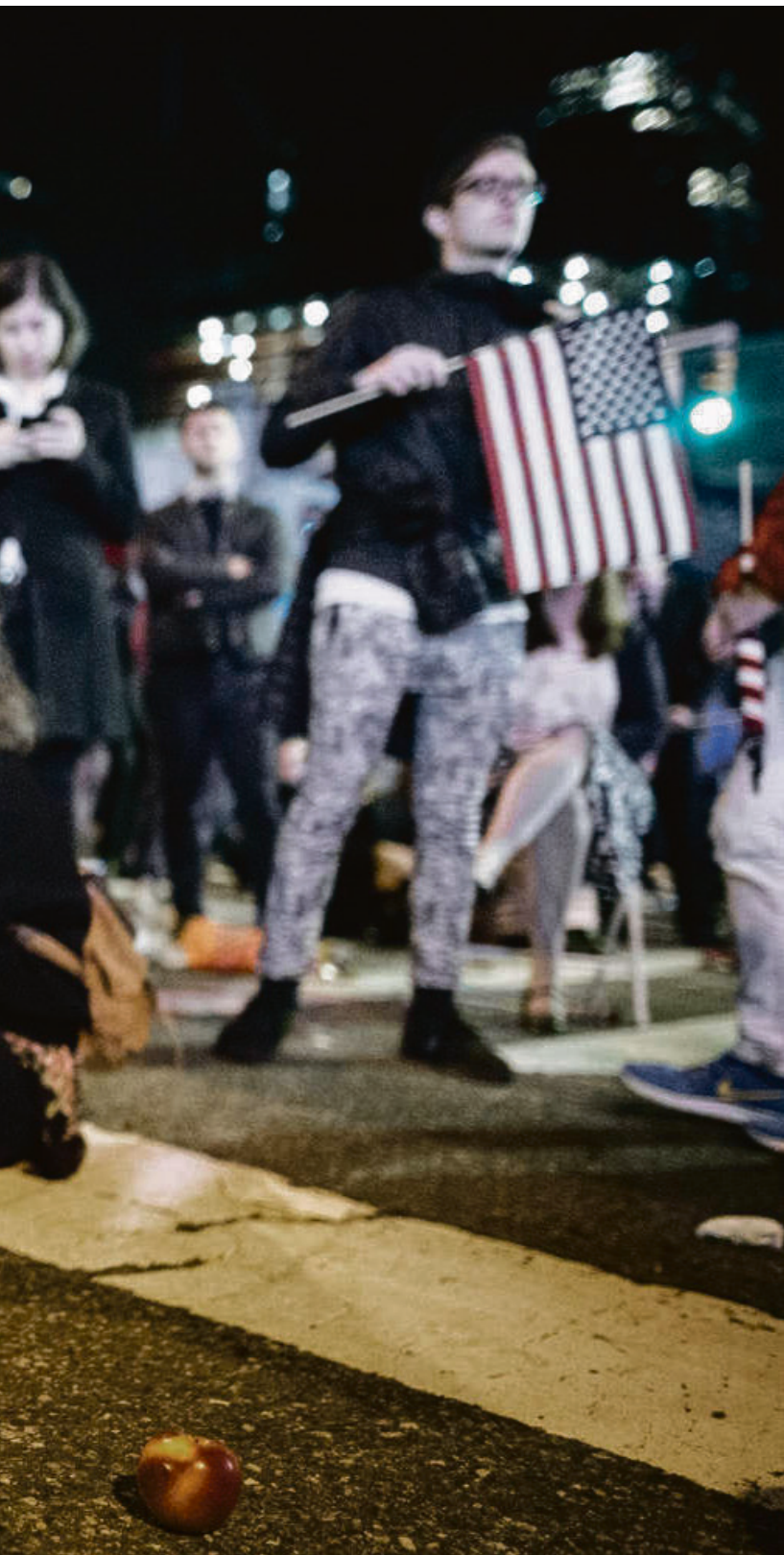
En annen grunn til økende

Kort om USAs valgkamp:

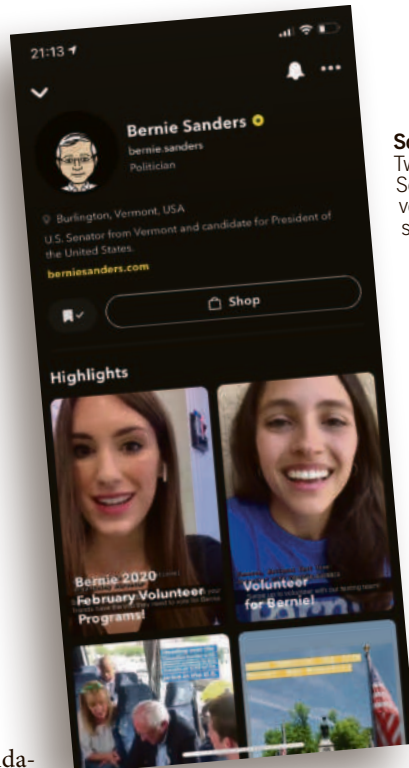
- + Trump stiller til gjenvalg som Republikanernes kandidat, mens Demokratene utpeker sin kandidat gjennom primærvalget i perioden februar–juli
- + Super Tuesday, på norsk Supertirsdag, (i år 3. mars) er primærvalgdag for 14 delstater i USA
- + USAs mest folkerike delstat, California, gir 415 av de nesten 4000 delegatene som det kjempes om i løpet av nominasjonskampen. Delegater er valgmenn som stemmer på partiets landsmøte
- + Delegatene utdeles proporsjonalt med stemmene hver kandidat får. Med det høye antallet delegater California deler ut, har utfallet av deres stemmer mye å si for valgkampen videre
- + Dagen etter Supertirsdag overtok tidligere visepresident Joe Biden ledelsen med 453 delegater forbi senator Bernie Sanders med 382. Alle stemmene er ikke talt i skrivende stund
- + «The youth vote» betegner registrerte velgere mellom 18 og 24 år. Sammenlignet med andre aldersgrupper har de den laveste valgdeltagelsen (under 50%)

Kilde: US Census Bureau, The Green Papers, Democratic National Committee, Associated Press

nok til å stemme

ARKIVFOTO: MATTHIS KLEEB SOLHEIM

Sosial valgkamp: Trump har Twitter, Sanders har Snapchat. Senatoren har mobilisert unge velgere gjennom sosiale medier siden sin første valgkamp i 2016.

oppslutning er dessuten kandidatens sosiale medier- og markedsføringsstrategier, som får norske partier til å se amatørmessige ut.

– Kandidater er veldig aggressive i måten de henvender seg til oss på. De er overalt på sosiale medier og tilpasser seg oss, som er imponerende med tanke på at snittalderen er 70, sier hun.

– Michael Bloomberg har for eksempel betalt meme-sider på Instagram til å lage memes av ham [Bloomberg trakk seg fra valgkampen 4. mars, red.anm.], og Bernie Sanders hyrer inn store og populære musikere til samlingene sine. Det virker kanskje dumt, men det er en smart måte å få oppmerksomheten til unge slik at de hører etter når de presenterer budskapet sitt, sier Aboutaam.

Aboutaam og vennene hennes mottar også regelmessig tekstmeldinger fra kampanjearbeidere til de ulike kandidatene. Studenten Austin Maciey (22) fra Oakland har fått meldinger fra fire forskjellige kampanjer med forespørsel om donasjoner og støtte, og spørsmål om han vil jobbe frivillig for den gitte kandidaten.

– Politikere påpeker konstant at flere unge må stemme, men det føles som at vi kun fungerer som delegatsboostere, sier han.

– De lokker oss ved å snakke om miljøvennlige tiltak og fjerning av gjeld, men ingen bortsett fra Bernie kommer med konkrete og tilstrekkelige forslag til politikk som er fordelaktig for oss, sier han.

Politikk som identitet

28 personer har stilt som kandidater til demokratiske nominasjonskampen frem til nå, med fire fremdeles stående. Det er mange kandidater å velge mellom, men Aboutaam tror at mange vil stemme strategisk på en kandidat som kan slå Trump i presidentvalget.

Men det er ikke alle som tenker slik.

– Om jeg skal stemme, er det fordi jeg vil påvirke politikken som har innvirkning på livet mitt, sier den unge amerikaneren Dylan Stalcup (22).

Stalcup er fra og studerer i California. Selv om han er godt opplyst, opplever han det som vanskelig å finne kandidater som representerer hans meninger. Det er grunnen til at Stalcup velger å ikke stemme.

– Jeg ser ikke et poeng i å stemme på en kandidat eller et parti som ikke samsvarer med meningene mine, sier han.

I hvor stor grad unge amerikanere deltar i det kommende valget, kan være avgjørende for utfallet. I USA, hvor det tidligere var normalt for hele husholdninger å stemme likt, vokser ulikhetene mellom preferansene til unge og eldre velgere. Data fra The US Census Bureau viser at unge velgere i større grad stemmer for sin egen interesse og identitet.

– En kompis av meg har venner som stemte på Trump, og følte nærmest at han ikke kunne være venn med dem lenger, sier

Sunniva Idås. Hun er på utveksling ved UC Berkeley i San Francisco.

Der har hun lagt merke til den individualistiske tankegangen blant unge amerikanske velgere.

– Folk tar politikken veldig personlig fordi det blir en del av identiteten din, sier hun.

– Du kan jo være republikaner, og samtidig være ganske liberal, eller være demokrat, og samtidig ganske konservativ. Men når det ikke finnes noen reelle alternativer mellom de to, blir det vanskelig å se nyansene forbi partipolitikken.

Opplevelsene til Idås i forbindelse med det amerikanske valget har styrket hennes tro på norsk politikk og stemmeretten.

– Jeg har alltid vært opptatt av å bruke stemmerettigheten min, siden jeg ser på det som en plikt å bidra til demokratiet man er en del av. Men jeg verdsetter det norske systemet mye mer nå enn før jeg kom hit, sier hun.

– Bare det at valgkampen vår ikke er så avhengig av penger fra eksterne aktører og politikere våre ikke er ute til salgs på samme måte som her, gjør at man får mer tillit til det norske demokratiet.

På vei i riktig retning

Aboutaam er enig med Idås i at det amerikanske demokratiet fungerer i teorien og ikke i praksis. Likevel mener hun at de siste årene, og personer som Greta Thunberg og rettssaken mot Harvey Weinstein, har ledet USA inn på en bedre kurs.

– Jeg blir ikke overrasket om Trump vinner, men jeg har håp, sier Aboutaam.

– Vi er vant til å leve i et demokrati hvor mektige mennesker normalt sett kommer unna det meste; bare se på Trump. Men når de plutselig blir holdt ansvarlige for sine handlinger gjenskaper det noe av håpet og tilliten til systemet som mange har mistet.

FOTO: PRIVAT

Politisk aktiv: Mira Aboutaam er tidligere elev ved UC Berkley og jobber for øyeblikket med politisk kampanjearbeid.

FOTO: PRIVAT

Utteksling: Sunniva Idås er utvekslingsstudent ved UC Berkley.

Forsker i felt – skurk eller helt?

Å ligge eller ikke ligge: Sosialantropologien rommer utallige etiske problemstillinger. Nå aktualiseres de i en tidligere students nye roman.

Sosialantropologisk linedans

tekst Aksel Rogstad
foto Bjørnar Morønning

– Gratulerer med bok! Er du fornøyd?
– Hehe, er jeg det? Jeg står for den, det gjør jeg!

Inspirert av at masterstudenter kom hjem fra feltreise og fortalte at de hadde ligget med informanter og tolker som en del av innsamlingen av forskningsmateriale, har tidligere sosialantropologistudent Vilde Fastvold nå skrevet en roman som tar opp fagets intime spørsmål: Hvor går grensen mellom forsker og privatperson på antropologisk feltarbeid? Hvor nært er for nært når forskeren skal gli inn i et fremmed miljø? Hva kan skje om forskeren begår grove tillitsbrudd overfor sine deltagere?

I *Felt* setter Fastvold ord på et spekter av forskningsetiske problemstillinger gjennom en fiktiv antropologistudent på feltreise i Martinique, hvor hun selv gjennomførte sitt eget feltarbeid. Med en hovedperson som blant annet innleder et forhold med en informant som hun studerer i skjul, ønsker hun å pirke i ubehaget ved den antropologiske feltmetoden: Hvordan forholde seg til relasjoner som er både intime og instrumentelle, med både nærhet og analytisk distanse?

Don't fuck the natives

Hun presiserer at å ha sex med informanter på feltreise ikke nødvendigvis er problematisk, men det ble lite snakket om under

Sosialantropologi

- + Studiet av å sammenligne kulturer og samfunn
- + Antropologisk feltarbeid består av å delta i et fremmed miljø og forske på medlemmene gjennom såkalt deltagende observasjon
- + Alle masterstudenter ved Universitetet i Oslo gjennomfører et 6-måneders feltarbeid som en del av studiet, enten i utlandet eller i Norge

Kilde: Universitetet i Oslo

hennes studietid. Kanskje på grunn av det som ifølge forfatteren selv er et av fagets uoffisielle hovedbud: «don't fuck the natives», en maksime som i grunn omfatter mye mer enn det som skjer i senga:

– Da jeg studerte, sa de det med et smil, og så mente de det nok også i dobbel forstand: *Don't fuck the natives, be a nice guy!* Du skal ikke være kjip og ødelegge for dem, ikke sant, sier hun

For uansett om hen reiser til tropiske Martinique eller luftige Alaska, slipper ikke antropologen unna jungelen av etiske vanskeligheter. Hjørnesteinen i den antropologiske metoden er nemlig deltagende observasjon, hvor forskeren skal komme så nært på forskningsobjektene som mulig ved å selv delta i miljøets hverdag. Det byr på sine utfordringer:

– For eksempel kravet til informert samtykke [at forskningsdeltagerne har samtykket til å delta av egen, informert vilje, red.anm.]. Det er på den ene siden en forutsetning for å kunne forske med deltagere i det hele tatt, men samtidig

legger mye av metodelitteraturen frem en historie om at målet i felten er å bli en naturlig del av konteksten, slik at andre nesten skal glemme at man er en forsker, sier hun. Hva skjer da med informert samtykke?

Fastvold selv befant seg aldri under dynen med en forskningsdeltager, men hadde nok av dilemmaer å bryne seg på likevel. Hun trekker frem hvordan det å dele hverdag med folk som er mye dårligere stilt enn forskeren selv, gjør det etisk krevende å navigere: Hva skal man bidra med når man bor hos dem? Hvor mye kan man bidra med før det informerte samtykket ikke kan sies å være fritt?

– Grensesprengende

– Det var tidvis veldig ubehagelig lesning. Noen ganger måtte jeg legge ned boken og tenke: «Altså, dette kan du ikke gjøre! Dette er så problematisk!»

På Blindern er Anna Kristine Johansen (27) i full gang med å skrive masteroppgaven sin i sosialantropologi. For et år siden var hun på feltreise i Kamerun, og hun rapporterer om en sterk opplevelse da hun senere leste Fastvolds roman.

– Gjennom denne hovedpersonen som er så skruppelløs og hensynsløs, får hun satt spenningene i faget veldig på spissen. Denne masterstudenten er så grensesprengende på alle måter! utbryter hun.

Hun forteller om en student som bryter forskningsetikken både i felten og under skrivingen, som misbruker sin makt over informantene. En antropolog som heller vil gjøre noe stort, enn å være et stort menneske. Men hun kjenner seg også igjen:

– Dette er jo ting vi masterstudenter sitter og diskuterer mye. Man har et stort ansvar for disse menneskene. Man må forvalte det de har delt med deg, på en god måte.

Koloniherre studenten?

Ja, for hvor kommer egentlig det antropologiske feltarbeidet fra? I *Felt* utforskes maktforholdet mellom forskeren og menneskene som forskes på. Både Fastvold og Johansen reiste til land som tidligere lå under fransk kolonivelde, og begge to melder om en barriere det var vanskelig å bryte gjennom: Hvorfor skal en nordmann med passe dårlig fransk bo blant folk fra en helt annen kultur og attpåtil forske på dem? Hva slags signaler er det man sender? For Fastvold var det intet mindre enn det største etiske problemet av dem alle:

– Jeg kjente på en slags grunnleggende tvil over hele prosjektets legitimitet. Det var også et spørsmål jeg fikk: Hva skal du her? Martinique har allerede en hel haug med prominente intellektuelle, de har jo ikke noe behov for meg!

Det finnes ikke én oppskrift, ettersom det vi studerer, er like komplekst som livet selv. Det er faktisk livet selv

Thomas Hylland Eriksen,
professor i sosialantropologi ved UiO

Fastvold er opptatt av hvordan denne typen feltarbeid kan ha en imperialistisk dimensjon som antropologen må være seg bevisst: Man gjør folks liv til råmateriale som man bruker til å fremme egen karriere.

– Selv om man gjør dette med de aller

Intime studier: Som masterstudent i sosialantropologi måtte Vilde Fasvold håndtere etiske utfordringer i Martinique. Nå er hun doktogradsstipendiat og forsker på den utsatte delen av arbeidslivet i Oslo.

beste intensjoner, så kan det bli litt fjernt når resultatet er en avhandling som er av interesse for en ganske liten gruppe mennesker, sier hun.

– Da blir spørsmålet om man kan gi på andre måter. Hvordan da, er det i det hele tatt mulig? Jeg har ikke noe svar på det, men det burde være en del av diskusjonen, som det heldigvis ofte er.

Sosialantropologi som brobygger

Er antropologisk feltarbeid rett og slett en arv etter kolonialismens gullalder? Thomas Hylland Eriksen, professor i sosialantropologi ved Universitetet i Oslo, presiserer at verken britiske eller franske antropologer var finansiert av kolonimyndighetene, som enten var likegyldige eller til og med negative til antropologisk forskning. Men han legger til:

– Derimot kan man si at antropologi inngikk i et imperialistisk kunnskapsprosjekt som ga «oss» rett til å definere «dem» på våre vitenskapelige premisser. Dette har skapt forskjeller i definisjonsmakt.

Han understreker at reaksjoner mot kolonialismen på 1970-tallet medførte endringer i forskningsmetodene, og at

dagens sosialantropologi er en mulighet til å gjøre verden mindre:

– Det er verdt å ta med seg at antropologien har bidratt til å gi en stemme til folk som ellers ikke ville hatt det. Den har skapt forståelse, respekt og toleranse for fremmede folkeslag ved å gjøre dem mindre fremmede, sier han.

Ifølge Eriksen er de etiske implikasjonene av å forske på mennesker som ikke nødvendigvis vet at du er forsker i enhver kontekst, et konstant tema på Sosialantropologisk institutt.

– Deltagende observasjon er krevende fordi du må investere deg selv som person for at den skal bli vellykket. Det finnes derfor ikke én oppskrift, ettersom det vi studerer, er like komplekst som livet selv. Det er faktisk livet selv.

Synk eller svøm

Masterstudent Johansen er enig i at antropologien er en viktig brobygger. Hun påpeker at de aller færreste nordmenn har et forhold til Kamerun, og at feltprosjektet legitimeres av at det tross alt er viktig kunnskap som bringes hjem.

– Det er enormt verdifullt at noen har muligheten til å være andre steder over

tid og reflektere dypt rundt stoffet. Den rollen må bevares i en verden der alt skal skje forttere, sier hun.

Noen ganger måtte jeg legge ned boken og tenke: «Altså, dette kan du ikke gjøre! Dette er så problematisk!»

Anna Kristine Johansen,
masterstudent i sosialantropologi ved UiO

Men samtidig som at det snakkes mye om makten forskeren har over informanten, etterlyser Johansen mer oppmerksomhet rundt avmakten antropologistudenten fort føler på på feltreise:

– Vi blir jo sendt ut, og så er det litt «synk eller svøm».

Hun mener feltarbeidet i stor grad innlegges i mystikk under studieløpet: Store ambisjoner og forventninger, og press på å gjennomføre noe man har bygget opp under i løpet av hele studieløpet i forveien, gjør det krevende å bevare retningsansen. Johansen selv følte seg veldig ensom i det hele.

Også Fastvold tror at overgangen fra livet hjemme til et helt nytt miljø og ensomheten kommer bardust på mange:

– Det kan virke utrolig fremmedgjørende å komme til et helt annet land hvor man ikke har noen naturlig rolle og alt er ukjent. Det kan være noe som får en til å søke en form for nærhet.

– Har du noen råd til antropologistudenter som skal i felten?

– Tenk konkret på forhånd hvordan du skal omsette de forskningsetiske prinsippene til handling i potensielt utfordrende situasjoner. Og les deg opp på postkolonialistisk teori om du skal jobbe i en kontekst for det!

Universitas' utsendte har ikke ligget med noen av kildene i saken.

DEBATT

debattredaktør: **Endre Ugelstad Aas**
debatt@universitas.no 901 95 375

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

– Det er ikke farlig

Den observante leser av Universitas husker kanskje Tuva Fellmans oppfordring til norske studenter om «å putte en finger i rumpa». Nå har Jeannette Bjermeland Midtbøe latt seg pirre av tanken, og deler sine erfaringer på nettsidene til Studentmediene i Stavanger.

– En ting førte til en annen, og før vi visste ordet av det, stod jeg på kne over ham, med en lang, svart strap-on, og en nesten tom Vaseline boks [sic], skriver hun.

– Det er ikke farlig, men det er lurt å være forsiktig, legger

sexolog Andreas Håheim til. Han supplerer referatet med velmente faglige råd.

– Armene var bundet til sengekanten med et tykt, svart tau. Den skled rett inn mens han lå der, stiv i kroppen. Han ville gjøre det igjen. Men er det hele bare en fantasi?

– Det er en kjempeorgasme, en stor nytelse. Det sier de fleste som har prøvd det, fortsetter Midtbøe.

Ok, jeg tror deg, men et innføringskurs i Gonzo-journalistikk hadde kanskje ikke vært så dumt?

Storfint besøk

I forrige utgave av Tuntreet kan du lese om da Kondomeriet var på besøk under sexuken på studentsamfunnet i Ås. Som journalist Sofia Basma Moen påpeker:

– er det nok flere som ønsker å få en liten oppdatering på hva som ble sagt den kvelden. Joda, kom med det!

– Det er tydelig at sex-leketøy er noe som interesserer de fleste, men hvilken grad man oppsøker mer informasjon om temaet, er nok mer varierende, skriver hun. Derfor er det jo fint med sånne opplysnings-

kvelder, men slo det deg aldri hva som var kondomeriets egentlige agenda?

– I kategorien «til henne» har Womanizer de siste årene vært en stor hit da den skiller seg ut fra andre vibratorer, fortsetter Moen.

Kult, den må jeg jo bare kjøpe til en heldig venninne.

– Glem heller ikke at du kan levere inn ditt brukte leketøy, og få 20 prosent på neste kjøp!

Jasså, og er det også slik at jeg får rabatt dersom jeg tar med meg denne annonsen?

Ukas tweets:

Kjetil Hope @Kjetilhope
Vurderer en ferie til utlandet. Er noen severdigheter eller kafeer vi må få med oss mens vi er der?

Det kommer litt an på hvor du vil reise, men de fleste steder har de et spisested som heter KFC som visstnok skal gi deg noe helt unikt som du ikke finner i Norge.

MAXORELAXO @ballabalaballa
Pappa sier jeg må smake på MDMA minst 10 ganger før jeg kan si jeg ikke liker det

Enkelte foreldre har allerede begynt å forberede seg på konsekvensene av den nye rusreformen.

Anja @anjarolland
Har utviklet en veldig slitsom hoste på verst mulig tidspunkt sånn corona-messig, men jeg slipper i det minste å sitte ved siden av noen på bussen.

Det skal jeg ha i bakhodet neste gang jeg setter meg på 20-bussen og som vanlig gjør krav på mitt faste frirsete.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Dear Norwegians, please admit that there is a problem with racism in Norway

Rasisme

Jimin Nam, utvekslingstudent ved UiO

As an Asian international student from South Korea living in the west side of Oslo for one and a half year, I faced many horrible things in the street that white students would not have: people giggling at me from the distance, white people telling me to leave the country since I don't speak Norwegian, white teenagers throwing little rocks at me, a white man grabbing my arm in the street because he found me «cute», white people imitating Korean words spoken by me and my Korean friends in the street, and white men yelling «ching-chang-chong» to me when I was taking pictures of flowers. I even heard one Korean female being asked «from where were you sold?» at the metro by an old white man. Even at UiO, some drunk white male students at the square of the campus approached me throwing random racial slurs like «nihao» during the party season and needless to mention yellow-fever males – would they have approached me with such mocking attitude if I were white?

Why can't this problem be stopped? «Not all people here is racist» is not a valid argument: Racism, especially toward Asians, is a huge problem in Norway, even in the so-called multicultural city of Oslo. Considering Norwegian culture where people's spatial privacy is strictly valued, I find it hard to believe these explicit street harassments are irrelevant to my

ethnicity. I easily became an exception of this culture and lost the basic rights to walk down the street peacefully because of how I look. Such dehumanizing street harassments make a person think that she is nothing but her ethnicity and skin color. It makes her extremely conscious of how she looks in the street, and she learns that the way how her face looks is something to be giggled, laughed, grabbed, yelled, mocked, gazed and causing racial slurs. My safe space was reduced every time I encountered these street harassments, and as a result, I had difficulties leaving my room: no more photo-taking in the street although I find a beautiful flower, and no more walking to Joker Nordberg to receive parcels from my parents in South Korea.

The problem is bigger than you think. Norway is one of the progressive countries regarding labor rights, mother rights and work-family balance policy, but racism is a huge issue that is not tackled properly.

Every country is racist, and Norway is no exception; however, Norwegians stubbornly stay in denial, and I find that denial toxic. A society filled with better respect and equality will start from everyone being responsible to admit and acknowledge that the society has a problem. Please keep an eye on what is happening in the street and on campus. Please tell people to stop if you observe racist misconducts. And show an active voice of empathy and anger to people around you who courageously decided to open up of what kind of racist and disrespectful things that they have gone through.

debatt@universitas.no

Fakultetene bør ikke ha mulighet til å forskjellsbehandle studenter!

Tilrettelegging

Camilla Bjørnbakken Langen, Grønn liste

Hvis du får godkjent en viss type tilrettelegging på eksamen på et fakultet, bør du ha rett på den samme tilretteleggingen på alle fakultetene ved UiO. Det er sjelden god grunn til at studenter som søker og får godkjent ekstra tid på skoleeksamen på grunn av kronisk sykdom på et fakultet, ikke skal få det samme på alle fakulteter. Det at de forskjellige fakultetene har mulighet til å behandle søknader om samme type tilrettelegging forskjellig, skaper en forskjellsbehandling som kan få svært urettferdige utfall. Dette skaper også unødvendig byråkrati og ressursbruk.

Hvis et fakultet mener at en student som har fått godkjent en type tilrettelegging på eksamen på et fakultet, ikke bør få det på et annet fakultet, må fakultetet kunne forklare hvorfor det er lite hensiktsmessig å gi den samme tilretteleggingen.

Urettmessig og byråkratisk forskjellsbehandling mellom fakulteter bør vi aktivt jobbe mot på UiO. Derfor mener vi i Grønn liste at det uten svært gode grunner bør være like muligheter til å få tilrettelegging på eksamener grunnet kronisk sykdom og funksjonsnedsettelse, uavhengig av hvilket fakultet man går på. Alle studenter på UiO bør få den tilretteleggingen de trenger uansett hvilket fakultet de går på!

debatt@universitas.no

FORSKERINTERVJUET

Gjennom sin forskning har psykolog Tine Jensen kommet nærmere inn på traumefeltet generelt, og traumatiske hendelser opplevd av barn spesielt.

– Mange har gjemt seg under lastebiler

Psykologen Tine Jensen forsker på posttraumatisk stresslidelse blant enslige mindreårige asylsøkere.

Traumeforskning

tekst Roya Shahibzadeh
foto Rodrigo Freitas

– Posttraumatisk stresslidelse (PTSD) er en psykiatrisk diagnose som forutsetter at du har vært utsatt for en veldig alvorlig eller flere veldig alvorlige traumatiserende hendelser.

Tine Jensen er prosjektleder for en studie som kartlegger PTSD hos enslige mindreårige flyktninger. Prosjektet begynte i 2009 og avsluttes i 2022. Hun forteller at flere av ungdommene i utvalget har opplevd traumatiske hendelser i hjemlandet, men også under flukten:

– Mange har gjemt seg under lastebiler, bodd på gatene i Italia, gått lange perioder uten mat og blitt truet og utsatt for vold og utnyttelse av menneskesmuglere.

– Det er også noen som er i gjeld til menneskesmuglere når de kommer til Norge. Det er ganske tøft når man er i tidlig tenårene.

De enslige mindreårige flyktningene som kommer til Norge og er mellom 15 og 18, blir tatt hånd om av utlendingsdirektoratet. De som derimot kommer før fylte 15, blir ansvaret til barnevernet.

Ungdommene blir plassert i barnevernsinstitusjoner, og Jensen har inntrykk av at de blir godt tatt vare på.

– De har miljøterapeuter som hjelper og passer på dem, og de får delta på fritidsaktiviteter og går på skole.

Likevel er det mange enslige mindreårige asylsøkere som lider psykisk. Studien til Jensen viser nemlig at 42 prosent av flyktningene slet med PTSD etter fem år i Norge.

Ulike symptomgrupper

Tine Jensen er utdannet psykolog og jobbet som klinisk psykolog før hun tok en doktorgrad ved Universitetet i Oslo. I begynnelsen av sin forskningskarriere begynte hun å forske på barn som var utsatt for seksuelle overgrep.

– Vi ønsket å finne ut av hvordan man kunne hjelpe familier der det var mistanke om at et barn var utsatt for seksuelle overgrep.

Gjennom forskningen kom Jensen nærmere inn på traumefeltet, og da spesielt traumatiske hendelser opplevd av barn. Etter 22. juli-terroren var hun også med på å følge opp pårørte, hvor mange led av PTSD.

Det er også noen som er i gjeld til menneskesmuglere når de kommer til Norge

Tine Jensen, psykolog

Jensen forklarer at PTSD består av flere symptomgrupper, blant dem gjenopplevelse av den traumatiske hendelsen.

– Flere ganger i uken kan du oppleve en tilstand som om de traumatiske hendelsene skjer igjen. Å sitte på en skolebenk og fokusere på å lære seg norsk eller matematikk føles ikke så lett når du blir revet ut av din her-og-nå-tilværelse.

En annen symptomgruppe kalles unngåelse, som innebærer å trekke seg unna sosiale situasjoner. Likevel ønsker mange flyktninger seg et sosialt nettverk når de kommer til Norge.

– Så er det gjennomgående at veldig få av dem har norske venner, og det er noe de etterlyser.

Viktige vendepunkt

Jensen utdyper at ungdommene opplever flere vendepunkt i helingsprosessen, som gjør det lettere å gå videre. Et viktig vendepunkt er følelsen av at noen bryr seg om dem.

– Når de tenker at noen passer på dem om noe skulle gå galt, kan de lettere slippe av.

Et annet stort vendepunkt Jensen trekker frem som viktig, er kontakt med familien. Når flyktningene forlater hjemlandene sine, kan de nemlig gå lange perioder uten kontakt med slektninger.

– På omsorgssentre brukes mye tid på å prøve å oppspore familiene, og det tror jeg er en utelukkende positiv ting. Når de får vite at familien har det bra, blir det enklere for dem å fokusere på seg selv.

For ungdommene i studien oppleves det også som viktig å føle tilhørighet til Norge.

– Å knytte seg til norsk kultur og følelsen av at dette er blitt deres hjem, er viktig for tilhelingen.

Tøft forskingsfelt

– Er det vanskelig for deg å forske på disse temaene?

– Jeg er utdannet psykolog. Jeg tenker at den utdanningen gjør meg i stand til å forstå også mine egne menneskelige reaksjoner i møte med barn som har det vondt, sier hun og legger til:

– Når jeg sitter og snakker med dem, blir jeg veldig imponert over menneskets resiliens og styrke og alt de klarer og får til. Men når jeg kommer tilbake på kontoret mitt og skal lytte til intervjuene, blir jeg følelsesmessig berørt. Det er trist at barn og unge opplever slike ting.

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Selma Stormyren Larsen**
anmeldelser@universitas.no 954 51 978

Musikalsk førstehjelp

Combos står fremfor et pakket lokale: En het kombinasjonen av punk, rock, og hip hop trekker fans som gjør det hett på John Dee.

Bandet kan minne om en kombinasjon av Rage Against the Machine og Strike Anywhere, de har i hvert fall enorm kraft og energi både musikalsk og i tilstedeværelsen. Vokalist Axel Møller Olsen kjefter nærmest ut tekstene og holder et intenst blikk på publikum.

Thomas Antonsen på gitar, Jørgen Wassvik på bass, trommisen Andreas Kjøl Berg og gitarist Terje Bjørndahl briljerer også, med eksepsjonell kontakt seg i mellom. Det er ikke bare de harde låtene som fyller lokalet, men en karismabombe av en liveopptreden. Dette er åpenbart typer som digger det de gjør, og det er smittsomt god energi i rommet.

Olsen står bredbeint på monitorene gjennom store deler av konserten, og med god grunn: Bandet har en tilsynelatende lojal fanskare allerede. Deres største hit «Sushiramenbruceleewutangclan» vitaliserer publikum. Og det genereres enda mer entusiasme når de spiller sin nye singel «Boom shakalaka», som høres ut som en klassiker allerede.

Jeg skulle gjerne sparket Combos opp og frem, men de kommer nok til å slå igjennom med bare nevene. Combos er rå og verdig en plass i rampelyset.

Ellisiv Sunde Myrva
anmeldelser@universitas.no

FOTO: THOMAS JOHNSTONE

Medium i senga, men eksepsjonell på scenen

Med en imponerende tilstedeværelse viser en ydmyk og karakteristisk Okay Kaya hva hun er god for.

«Ikke spør meg om å holde konfirmasjonstalen din», ler en blyg Okay Kaya (Kaya Wilkins) og følger opp: «Men jeg kan gjerne synge i begravelsen din.» For min del kan Okay Kaya synge meg inn i alle livets store begivenheter, og den følelsen er jeg nok ikke alene om å ha etter hennes rørende opptreden under ByLarm.

Med en sjarmerende «hva gjør jeg egentlig her»-attitude kan det virke som Okay Kaya nesten unnskylder seg for plassen hun tar. Jeg tolker det likevel som om hun er veldig tilstede. Med små humoristiske kommentarer, eksepsjonell innlevelse og glimt i øyet skaper Okay Kaya et spesielt bånd mellom scenen og publikum. På en beskjeden måte

gir hun av seg selv og drar publikum med inn i den fascinerende Kaya-boblen.

Noe av Okay Kayas popularitet kommer av de ærlige og eksplisitte frasene. Når en kvinne fra publikum roper spørrende om Kaya er singel, svarer hun kontant «kanskje vi bare skal starte å date med en gang?», før hun følger opp med den tragikomiske låta «Asexual Wellbeing», hvor hun på uvanlig vis konstaterer at «sex with me is mediocre».

Hun er imidlertid ikke alene om å skape magi. Med på laget har hun et stjerneband, hvor blant annet jazzmusiker Anja Lauvdal har besatt tangentene. Når de spiller låten

«Dance Like U» fra debutalbumet, får man virkelig bekreftet viktigheten av dyktige musikere. Leonard van Vuuren bidrar med taktfaste og lekne trommer som løfter og jazzet opp låten.

Når konserten er omme, føles det nesten som om publikum kollektivt puster ut for å la inntrykkene synke inn. En voksen dame bryter ut til venninnegjengen: «Dette var en skikkelig ekte opplevelse», og det føles som den perfekte beskrivelsen og avrundingen på en skikkelig ekte konsert.

Synnøve Berg Meisingset
anmeldelser@universitas.no

FOTO: RODRIGO FREITAS

Tre sikkerhetsvakter og en rapper går inn i en bar ...

Doni Mula gjør seg selv større enn publikummet på Ingensteds tillater, men det er nok et tilfelle av feil sted og feil tid.

Tre tilsynelatende egenhyrede sikkerhetsvakter omkranser scenen. Det blir etter hvert et noe latterlig syn – lokalet forblir halvtomt gjennom hele konserten. Ikledd Adidas, med en skuddsikker vest stramt om brystet, trolig for estetikkens skyld, enter sandefjordingen scenen. «Oslo!», utroper Mula flere ganger – uten noen særlig respons. Klokken er to på natten, og selv om en skulle håpe at nattens forkledning ville lokket til seg et engasjert publikum, virker det som at de holdt seg hjemme.

Men låtene sitter godt, og Doni Mula har uten tvil kontroll på rapsjangeren. Artisten bringer et hardere og mer utligvelig uttrykk

til den norske rapscenen, med et genuint gangsterpreg. I tillegg er dette innarbeidet i populærmusikkens (for tiden) dominerende sjanger, trap. Bassen vibrerer konstant opp i føttene og gjennom kroppen, beaten er bokstavelig talt til å ta og føle på.

Til tross for at det ikke helt var kvelden på Ingensteds denne gangen, skal en ikke helle barnet ut med badevannet. Den albansk-norske artisten fronter en utvikling i den norske rapscenen som er verdt å følge, på godt og vondt.

Ellisiv Sunde Myrva
anmeldelser@universitas.no

FOTO: THOMAS JOHNSTONE

Fortid og fremtid i ett og samme band

From Scratch ser seg tilbake og samtidig inn i fremtiden. Derfor er de et av Norges desidert mest lovende rockeband.

Hva er det som gjør From Scratch så ettertraktet? Køen strekker seg flere meter ut i gaten, og ved konsertstart er et mangfoldig publikum presset inn mot scenekanten. De besøkende er voksne menn med skjegg og svarte skinnjakker, unge damer med tatoveringer og noen som ser ut til å være veletablerte småbarnsforeldre; From Scratch har vekket interessen til et bredt publikum.

Det er fristende å sammenligne dem med band som The Doors og Øya-aktuelle Bikini Kill, men det dekker likevel bare en brøkdel av det som kan kalles «konseptet» From Scratch. Det estetiske ved bandet er så grundig gjennomført at man nesten får følelsen av å ha reist i en tidsmaskin – hvilket tiår befinner man seg egentlig i, 70-tallet kanskje? Det konseptuelle ved From Scratch stopper ikke der.

Det er tydelig at bandet har hentet musikalsk inspirasjon fra rockens storhetstid på 60- og 70-tallet. Likevel er det noe helt eget med From Scratch sine melodier. De evner å se både bakover og fremover, noe som resulterer i et uforutsigbart og nyskapende

lydbilde. Melodiske rockelåter som til tider beveger seg ut i både indie- og progrockuniverset, fremføres eksepsjonelt *tight* – uten at det står i veien for musikalsk sjarm og lekenhet.

Bandets overskudd og spilleglede er åpenbar og brer seg ut i et mer enn mottakelig publikum. Aller best er de når de leker seg med instrumentene og lar de ellers tøffe melodiene gli over i et fritt instrumentalt spillerom. Dette er en liveopptreden man ønsker skal gjenta seg.

Det er bare å gjøre alle Norges musikkscener klare: From Scratch er foreløpig et av Norges mest lovende rockeband, men bare vent! De tilbyr noe Musikk-Norge burde ha lengtet etter. Snart har de klatret opp den norske musikkstigen. Før vi vet ordet av det, har de etablert seg på toppen som et av Norges mest spennende rockeband.

Synnøve Berg Meisingset
anmeldelser@universitas.no

Stjernemateriale

FOTO: THOMAS JOHNSTONE

Parkteatret er fylt til randen. Publikum har trosset snøværet for å se Sei Selina i sitt rette element.

Salen er mørklagt, og lyskasteren setter fullt fokus på en cellist midt på scenen. Sei Selina entrer, og fra det øyeblikket har hun publikum i sine hule hånd.

Den neste halvtimen er fylt av en fremføring som er mesterlig balansert. 22-åringen oser av selvsikkerhet og en genuin entusiasme for å kunne stå på scenen. Hun briljerer på vokal og fører en genuin dialog med publikum.

På et tidspunkt tar hun skrittet ned fra scenen og ut til den engasjerte massen. Sei Selina serverer moderne RnB med et tydelig preg av soul, og setter et snødekt Parkteater i fyr og flamme. Artisten byr på både sårbare låter og energispekket hitmateriale, slik som «i.p in real life». Dette er uten tvil en nydelig smakebit på det en får håpe blir en lang karriere.

«Dere bærer med dere den viktigste rytmen vi har, hjerterytmen», sier artisten til publikum. Og godt er det – Sei Selina, du har hjertet til denne anmelderen!

Ellisiv Sunde Myrva
anmeldelser@universitas.no

Universitas anbefaler

(følg spillelista på spotify)
Selma Stormyren Larsen, anmelderredaktør

Jaga Jazzist – Spiral Era

Gamle jazzere back on track

Turab – Fortjener ikke

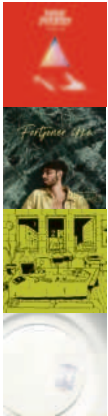
Fyren har vært med på Norske talenter. Talent:-)

Tøyen Holding, Arthur Kay – Parkeringsplass på Alnabru

«Frisk retorikk og en slick metodikk». Pluss for gjenkjennbar tekst.

Amalie Holt Kleive – Usynlig

Pent.

Kulturkalender uke 10			
8. marstoget! Gå i tog! Og ta med deg venninna, typen, gutta, lillesøster, bestefar, sjefen og andre kamerater. Eller bare kom som du er! Her blir du i alle fall ikke ensom – i fjor var det 14.000 Oslo-togere. Møt opp på Youngstorget sammen med denne gode, glade, sinna, snille, varme (og kalde) og sympatiske gjengen for å feire alt vi har og kjempe for alt vi ikke har! Youngstorget 13.00	8/3	Ladyfest 2020 Hold kvinnedagen hellig og ta den helt ut denne søndagskvelden, for eksempel på Ingensteds. Her blir det konserter, kanskje en drink eller to, og trolig en del fornøyde tryner ... Utfør din borgerplikt! Dans deg gjennom en av årets varmeste og vakreste dager. Ingensteds 19.30	8/3
	Salong: Dagen før kvinnedagen Varm opp til kvinnedagen med Susanne Kaluza og Marte Stubberød Eielsen med flere på Nationaltheatret. Salongsamtalen vil dreie seg om kvinnekamp, p-pillens betydning for kvinners frihet, abortlovgivning og kvinnelige kunstneres utfordringer og begrensinger. Nationaltheatret 17.30	7/3	Minner fra fabrikken. Linda Boström Knausgård og Linn Ullmann Noen har lest Linda Boström Knausgård, men en flaut mye større del har lest om henne. Ta deg sammen og hør og se forfatteren via egne ører og eget blikk, på onsdag prater hun om sin nye bok <i>Oktoberbarn</i> med Linn Ullman på Litteraturhuset. Temaene i den selvbiografiske romanen inkluderer svensk psykiatri, ECT-behandling og skilsmisse. Litteraturhuset Dørene åpner: 19.00 Student: 70,– Ordinær: 100,–

Sunniva Bjerkaas, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Ekte kunst for en slikk og ingenting

Hvem: Deg Hva: Det er loppis-sesong Hvorfor: Kunst mater sjelen

Du vil ha en touch av personlighet inni mellom Ivar- og Malm-møblementet i kollektivet. Du drar på loppis og finner en søt hekleduk eller 70-tallsvase til femti spenn som piffer opp ditt ellers forutsigbare studenthjem. Vel og bra dét, men la meg introdusere deg for next level loppis: vestkantloppis. Folk her har ofte gullkantet lønsslipp. Det byr på muligheter for studenter som

vil finne billig (!) og ekte (!) kunst som har blitt overflødig i de møblerte hjem. Jeg nevner i fleng: Huseby, Korsvoll og Kjelsås er alle vel verdt turen. Jeg skal ikke spekulere i om de ikke vet hva de gir bort eller om de rett og slett ikke bryr seg – jeg takker for rausheten og drar hjem med et verk mistenkelig likt Matis-ses «Livets lykke».

Anna Serafima Svendsen Kvam, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Sesong for selvtilfredshet

Hva: Forsinket vår Hvem: Årstidene Hvorfor: Kulde er kjipt

Til tross for at snøen valgte å legge seg over Oslo natt til 1. mars, insisterer nedtellingsapper og instastories med akk så lykkelige solbrilledekkede fjes på at det er blitt vår. Men det er bare å advare: Intense forhåpninger vil ei heller i år forhindre at våren lar vente på seg. Det er fortsatt sesong for følelsen av dyvåt snø som velter inn over kanten på joggeskoa. Og ikke bare er det kaldt

å vente ikledd vårens gevanter på bus-sen som skal komme om «nå» minutter, men likefullt ikke dukker opp – det er også mer enn irriterende å bli møtt med selvtilfredse smil av såkalt fornuftige mennesker som ikke har pakket ned ullundertøyet og i åreis perfektjonert evnen til å hovre over oss som forsøker å galoppere ut av vintersesongen i et mildt sagt dumdristig tempo.

Klovner på treningsstudio

I ukens Universitas kan du lese at SiO Athletica blant annet forbyr singletter i deres treningssenter. Som et tiltak mot kroppspress har de innført «trivselsregler». Disse reglene stopper imidlertid ikke med kleskoder i treningslokalet. Fredrik Øren Refsnes er direktør i SiO Athletica og kan fortelle at det fra nå av også blir ulovlig å dusje naken i garderobene.

– Vi vet at mange føler på kroppspress når man må se andre nakne kropp. Derfor har vi nå investert i vådrakter som skal benyttes ved dusjing i våre garderobesier, sier han stolt til Universitas.

– Vi vil også fjerne teksten som indikerer hvor mye de ulike vektene veier. Dersom sidemannen tar en vekt som er tyngre enn din egen, vil man naturligvis føle seg dårligere.

– Hvordan vet man hvor tungt man løfter da?

– Hehe, det må man rett og slett bare tippe. Vi tror dette vil øke trivselen hos oss.

– Som et siste tiltak har vi innført en treningsstudio-klovner. Sånn de har på sykehuset, vet du, sånn som løper rundt og sjonglerer. Det skal være ordentlig trivelig å være hos oss på SiO Athletica.

Ukas studentvin

INTERNETT ER VERDENS RARESTE STED:

Til tross for fremragende kompetanse hender det at jeg plotter inn vinen på Google for å se hva resten av folket mener om denne drikket. Til min overraskelse var det ikke aperitif, no, polets egne sider eller en av de mange tusen vinstagram-kontoene som dukket opp under denne ukes research: Det var nemlig nettstedet document.no. Litt forfjamset klikker jeg meg inn, leser om fransk vinkultur og ser at ja, denne sør-afrikanske vinen er månedens vin hos Document. Betyr det at jeg burde lese mer «alternative medier» for en motvekt til MSNs vinsnobberi, eller er det trygt å lukke seg selv inne i et redaktørstyre ekkokammer? Jeg tror jeg velger sistnevnte.

Vinvalget skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Black Granite Grenache Shiraz 2018

Pris: 129,90 kroner

Land: Sør-Afrika

Alkohol: 12,5 prosent

Øyvind Halsøy, vinanmelder i Universitas

Når dagene blir lange og korona setter inn ...

Foreløpig er 31 medisinstudenter i korona-karantene etter praksis på den skumle øyeavdelingen på Ullevål sykehus. Medisinstudentene er kanskje over gjennomsnittlig pliktoppfyllende på skolen, men ærlig talt: Også de synes det er litt chill å bli tvunget til å være hjemme i 14 dager? Så, dersom du plutselig skulle bli satt i karantene: Her er ti tips til hvordan du kan få dagene til å gå.

Forbered deg på å imøtekomme hipster-referanser

«Hæ, du har vel sett Twin Peaks? Ikke Sopranos heller?!» I stedet for å gå rett til Greys Anatomy eller Friends, velg heller en tv-serie som gir deg hipsterpoeng.

Det samme som over, bare med litteratur.

«Lev Tolstoj er jo en klassiker».

Skriv et leserinnlegg

Gjerne om hvorfor politikerne må lytte til ungdommen og ta klimændringene på alvor. Etterspørrelsen er stor.

Ring besteforeldrene dine

Fordi de savner deg.?)

Unlike Facebook-sider

Kanskje spesielt russebil-sidene (å la «Hello titty» og «Ganjaman») fra kullet ditt i 2010. Eventuelt også alle sider av typen «Ja til 200 gram Kinder Maxi til Norge».

Lær deg å onanere uten å se på porno

Det er litt retro, da.

Inviter en venn du er bitter på eller misliker på besøk

Kanskje til og med eksen din som dumpet deg. Ikke fortell at du er i korona-karantene før etter at

vedkommende har dratt. Hevnen er søt, mehehe.

Forbered deg på quiz

Gruble.net ble hyppig brukt før prøver på barneskolen, men kan være like aktuelt i disse «øl og quiz»-dager.

Lær deg line dance

Fordi det er hundre ganger mer elegant og sexy enn twerking og disse Fortnite-dansene. Hooowdy!

Se verdien i å ikke gjøre noen ting

Bare stirre i taket og la tankene flyte ...

baksiden@universitas.no

GABRIEL QUIZLESIAS

- I hvor mange dager ble avtroppende fiskeriminister Geir-Inge Sivertsen sittende?
- Og hvem tar midlertidig over stillingen?
- Hvem var gift med Jahn Teigen fra 1984 til 1987?
- Hvilken kulturminister fremførte «Intet er nytt under solen» som Norges MGP-bidrag i 1966?
- Hvor mange søsken har svenskekonngen?
- Hva heter Langbein på dansk?
- Hva er originaltittelen til skuespillet og filmen «En spurvogn til begjær»?
- Foruten «Gudfaren» har Marlon Brando vunnet én annen Oscar-statue. For hvilken film?
- Hvilken år er det snakk om? Sovjetunionen

- nen invaderer Afghanistan, den iranske revolusjonen avsetter den siste sjaken, Sex Pistols bassist blir funnet død, Sandinistene kuppet Nicaragua og både Heath Ledger og Robyn blir født.
- Hvilket lands navn betyr «De ærlige menns land»?
- Hvilke to land i verden grenser ikke til hav eller land som grenser til hav?
- I hvilket strøk ligger Thorbjørn Egners plass?
- Hvilket nummer i rekken er den nåværende franske republikken?
- Hvor mange kanter er det på The Pentagon?
- Når er neste fredag 13.?
- I hvilken bokserie er 42 et sentralt tall?
- Hvem skrev beatromanen «On the

Road»?

- For hvilket band ble «The Long and Winding Road» siste nummer én-singel?
- Hvilket Premier League-klubb vant i helgen 3–0 over Liverpool?
- Hva heter MLS-klubben som er delvis eid av David Beckham?

av Gabriel Corbin-Arntzen, journalist i Universitas

SVAR/DOM

0-4. Exphil på Bali: Du kombinerer chill studie med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.

5-9. AST1010 - Astronomi: Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.

10-14. Juss: Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps... Syt litt på Jodel.

15-20. Honours: WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. 39 dager 2. Arbeids- og sosialminister Thorbjørn Røe Isaksen 3. Anita Skorgan 4. Åse Kleveland 5. Fire, alle søstre 6. F. Fedtmule 7. A Streetcar Named Desire 8. On the Waterfront (Storbyhavnen) 9. 1979 10. Burkina Faso 11. Liechtenstein og Usbekistan 12. Kampen 13. Femte 14. Fem (Fra pénle, som er fem på gammelfresk) 15. Fredag 13. mars 2020 16. The Hitchhiker's Guide to the Galaxy 17. Jack Kerouac 18. The Beatles, utgitt én måned bruddet 19. Watford FC 20. Club Internacional de Fútbol Miami (Inter Miami) universitas@universitas.no

Rebus

HINT: Pils i (Hirosaki) Parken. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Jeg er en optimist» Det klarte Paal André den rimbare, Bente A.B, Eksamensteamet på ILOS, Lydia Nalen & Magne Sium og Uglebos Tapre Travere